

περιοδικό
ΤΟ ΔΟΝΤΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 39 • ΤΙΜΗ 4 ΕΥΡΩ

Blogs... Τι θα πει;

Γνωριμία με τη νέα λέξη που κατακτά το Διαδίκτυο

+ δύο περιοδικά εντελώς δωρεάν:

«Περιβάλλον»: Το δεύτερο τεύχος...

«Πολιτιστική Πρωτεύουσα» με παρασκήνιο και όλες τις εκδηλώσεις που έχουν μέχρι τώρα εγκριθεί...

για... άλματα
ταχυμεταφορών

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΠΑΤΡΑ - ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 18
Τηλ. 2610-317910 - Fax 2610-313759
ptr@taxydromiki.gr

ΠΑΤΡΑ - ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 148
Τηλ. 2610-314614 - Fax 2610-314197

ΠΑΤΡΑ - ΜΑΙΖΩΝΟΣ 155
Τηλ. 2610-272411

ΠΑΤΡΑ - ΝΟΤΑΡΑ 3, ΑΓΙΑ
Τηλ. 2610-430066 - Fax 2610-430327

ΠΑΤΡΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 152Α
Τηλ. 2610-313510 - Fax 2610-312847

ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΙΑ - 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 20
Τηλ. 26930-23032 - Fax 26930-23032

ΡΙΟ - Ν.Ε.Ο. ΠΑΤΡΩΝ-ΑΘΗΝΩΝ 198
Τηλ. 2610-453700 - Fax 2610-430003

ΑΙΓΙΟ - ΚΛΕΟΜ.ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 68
Τηλ. 26910-23500 - Fax 26910-62116

ΑΚΡΑΤΑ - Π.Ε.Ο. ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Τηλ. 26960-33100 - Fax 26960-33100

Γραφτείτε συνδρομητές στο ΔΟΝΤΙ και κερδίστε!

Για τους συνδρομητές

Δύο βιβλία για τον κινηματογράφο
ώρο από τις εκδόσεις
«Αιγόκερως»!

Δωρεάν στο χώρο σας τα βιβλία και τα
αφιέρωματα που εκδίδονται από
το «Δ».

Δωρεάν είσοδος στις εκδηλώσεις που διορ-
γανώνει το περιοδικό.

Για τις ατομικές επιχειρήσεις, η εγγραφή της
συνδρομής ισοδυναμεί με **έκπτωση 15%**
στις διαφημιστικές καταχωρήσεις στο «Δ».

Είδη συνδρομής

Απλή / Ελλάδα: 40 ευρώ
Οργανισμοί, Σχολεία, Βιβλιοθήκες: 60 ευρώ
Εταιρείες Δημοσίου - Α.Ε.: 80 ευρώ
Ευρώπη - Κύπρος - Τουρκία: 70 ευρώ
Λοιπές χώρες: 100 ευρώ

Γραφτείτε συνδρομητής με ένα τηλέφωνο στο 2610 323060 (Δευτέρα - Παρασκευή 09.00 - 16.00)
ή στείλτε mail στο info@todonti.gr κι εμείς θα επικοινωνήσουμε μαζί σας.

Έδρα: Δασκαλογιάννη 15, 14452 Μεταμόρφωση Αττικής
Τηλ.: 210.28.07.100, Fax: 210.28.35.210, www.taxydromiki.gr

ΕΕΤΤ
ΑΜ: 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

Κανακάρη 236Α &
Γενναδίου
26222 Πάτρα
τηλ. - fax 2610 323060
www.todonti.gr
info@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίρας

Αρχισυντάκτης
Γιάννης Μουγγολιάς

Νομικός Σύμβουλος
Βασίλης Λαδάς

Αρθρογράφοι
Διονύσης Καρτζάς,
Π. Παπαθεοδώροπουλος

Τακτικοί συνεργάτες

Έλενα Αλεξανδράκη, Έφφη Αλεξάνδρου, Παναγιώτης Ανδριόπουλος, Εύη Γκοτσοπούλου, Ζέττα Ζάχου, Αργύρης Καραβούλιας, Γιάννης Καραμπίτσας, Γιάννης Πικραμένος, Ξενοφών Παπαευθυμίου, Νεκταρία Σερέτη, Παναγιώτης Φωτίου, Μίμικα Χριστοδουλοπούλου, Πέτρος Ψωμάς

Ανταποκριτές

Μυρσίνη Λιοναράκη (Αθήνα), Κλαίρη Γραμμένου (Θεσσαλονίκη), Άννα Ρεσβάνη (Καλαμάτα), Γιώργος Τσαντίκος (Ιωάννινα), Σπύρος Χατζής (Αίγιο), Γιάννης Μακριδάκης (Χίος), Νατάσα Ρουχωτά (Ιταλία)

Σύμβουλος Επικοινωνίας
Ζέττα Ζάχου

Γραμματεία

Εύη Γκοτσοπούλου

Ηλεκτρονική σελίδα

Κατασκευή: Westnet
Επιμέλεια: Γιάννης Δοντάς

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

Τυπόγραμμα
www.typorama.gr

Φιλμογράφηση

Unitype
Μ. & Β. Σουβαλιώτης ΟΕ
Ναυαρίνου 3 - 5, Πάτρα
Τηλ. 2610 341770

Εκτύπωση

Litho Lab
Ι. Διακίδη 48, Πάτρα
Τηλ. 2610 330532

#39

10 | 2005

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η ανα-
παραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική
ή κατά παράφραση ή διασκευή και από-
δόση του περιεχομένου του περιοδικού
με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλε-
κτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή
άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια
του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανό-
νες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν
στην Ελλάδα.

- 6 Editorial
- 8 Οδόντια παιδί οδόντιος
- 12 Διονύσης Καρτζάς
- 14 Παναγιώτης Παπαθεοδώροπουλος
- 16 Η δική σας γωνιά - Οι δικές σας απόπειρες!
- 20 Blogs: Του Ίντερνετ η πρόθεση
- 26 Γιατί σιωπά το θέατρο για τη μικροαστική καισαυραφή;
- 32 Χορηγίες: Να ξεκαθαρίσουμε τις συγχύσεις;
- 35 Τέχνη εντός
- 52 Σελίδες για το βιβλίο, τη μουσική, το σινεμά και τα εικαστικά
- 58 Περιοδικά που μας άρεσαν
- 54 Η αιγέντα του Οκτωβρίου με ιδέες και προτάσεις
- 58 Επιχειρηματικές ειδήσεις που πρωτοβουλίες

Ένα κομμάτι ιστορίας

Με μια πρώτη ματιά ένα πολυχρησιμοποιημένο ημερολόγιο συμβάντων κάποιας υποδιόγκησης της Χωροφυλακής που βρίσκεται κατακωνισμένο σε ένα μπουλού, έχει ελάχιστη αξία, εκτός ίσως από τους συνειρμούς που μπορεί να δημιουργήσει σε μια μερίδα κόσμου.

Όταν, όμως, ανοίγοντας το ημερολόγιο ανακαλύπτεις ότι η πρώτη του σελίδα έχει ημερομηνία 28 Οκτωβρίου 1940, τότε ασφαλώς η εικόνα είναι εντελώς διαφορετική. Αυτόματα μετατρέπεται σε ένα εργαλείο μνήμης, σε ένα κομμάτι ιστορίας...

Αυτό το κομμάτι ιστορίας είναι ο πυρήνας του δεύτερου βιβλίου που μόλις κυκλοφόρησε από το ΔΟΝΤΙ. Ηθικός αυτουργός της έκδοσης ο μουσειολόγος και συντηρητής έργων τέχνης Ξενοφών Παπαευθυμίου, φίλος (αυτό πάντα προηγείται) και συνεργάτης στο ΔΟΝΤΙ από την αρχή της κυκλοφορίας του, ο οποίος ανακάλυψε το συγκεκριμένο ημερολόγιο της Υποδιόγκησης Πατρών της Χωροφυλακής.

Σχεδόν οπό τα περασμένα Χριστούγεννα συζητάμε γι' αυτή την έκδοση, κάναμε σχεδόν δικό μας άνθρωπο τον μαίραρχο Θέμελη, Διοικητή της Υποδιόγκησης Χωροφυλακής Πατρών την περίοδο 1940 - 1941 και αναστήσαμε πολλές φορές στοιχεία που θα μπορούσαν να πλαισιώσουν την έκδοση των κειμένων του ημερολογίου.

Ο έμμεσος τρόπος με τον οποίο περνά κάποιες φορές η προσωπική άποψη του αξιωματικού, μέσα από την αναγκαστικά ψυχρή υπηρεσιακή γλώσσα, αλλά και οι αφορμές που μας έδωσαν τα περιστατικά που περιγράφονταν, ανεξάρτητα με τα αν τα πιο πολλά ήδη τα γνωρίζαμε, μας οδήγησαν τελικά στο βιβλίο με τίτλο «...Εδέχθημεν αεροπορικών επίδρομν...», το οποίο σε λίγες μέρες θα βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία.

Χωρίς να διεκδικεί τις δάφνες λευκώματος ή επιστημονικής αρχειακής έκδοσης, το βιβλίο είναι μια λιτή συμβολή στην υποβοήθηση της ιστορικής μνήμης και στη συμπλήρωση του ιστορικού παζλ. Όσο για μας εδώ στο ΔΟΝΤΙ, είναι μια μοναδική εμπειρία, αφού μόλις στη δεύτερη εκδοτική μας απόπειρα, κατοφέρομε να αποκτήσουμε ένα βιβλίο που θα υπάρχει —ελπίζουμε— για πολλά χρόνια ακόμα.

● Ανδρέας Γ. Τσιλίας

Σε έναν κόσμο που αλλάζει,
νιώθουμε σαν στο σπίτι μας

46 χρόνια ανάπτυξης και κοινωνικής ευθύνης

Στην πυρά!

Στην αρχή το πήραμε για πλάκα, όμως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης φαίνεται πως αρχίζει και ξεφεύγει και δείχνει ότι δεν αποτελείται απλώς από συντηρητικούς ανθρώπους, αλλά και από παντελώς άσχετους με τη σημερινή πραγματικότητα και προσκολλημένους σε νοοτροπίες που σε λίγο θα τις βλέπουμε μόνο στις ταινίες, έτσι για να μην τις ξεχνάμε.

Τελευταίο «κρούσμα» των αποφάσεων του Συμβουλίου είναι η κλήση σε απολογία τηλεοπτικών σταθμών, επειδή μετέδωσαν συγκεκριμένα διαφήμιση. Τι έδειχνε η διαφήμιση; «Δύο γυναίκες που τείνουν να φιληθούν», όπως διαβάζουμε επί λέξει στην ανακοίνωση που κα-

λούσε τους σταθμούς σε απολογία. Δηλαδή αν το λμούσε η μία να φιλήσει την άλλη, θα έστελνε το ΕΣΡ στην πυρά τους διευθυντές των καναλιών; Και μετά θα διέταζε να τους περιλούσουν με καυτό λάδι και τα μέλη του Συμβουλίου θα στέκονταν πάνω τους για να σιγουρευτούν ότι θα λιώσουν ως την τελευταία σταγόνα λίπους; Έλεος!

Της Σαντορίνης

Η τραγωδία της Σαντορίνης με την κατάρρευση του στέγαστρου του αρχαιολογικού χώρου, μας έπεισε ότι στο υπουργείο Πολιτισμού δεν έχουμε πια καμμία ελπίδα να δούμε μια σοβαρή προσέγγιση των ζητημάτων.

Ενώ την πρώτη ημέρα υπήρχε μια άμεση κινητοποίηση, δύο μέρες μετά ήρθε το περιοριστικό πόρισμα δια στόματος του Υφυπουργού Πολιτισμού. «Το έργο έγινε επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης». Ωραίο! Αυτό κι αν είναι μια ώριμη πολιτική αντιμετώπιση μιας τραγωδίας. Είπε άραγε το ίδιο και στους συγγενείς του άτυχου Ουαλλού τουρίστα; Θα απαντήσει μ' αυτό τον τρόπο και στους φοιτητές της αρχαιολογίας ή της επιστήμης του πολιτικού μηχανικού, ώστε να ξέρουν ότι όχι μόνο οφείλουν να κάνουν καλά τη δουλειά τους, αλλά πρέπει να προσέχουν και τις κομματικές τους συμμαχίες;

Το δίδαγμα της ΧΑΝΘ

Στο καλοκαιρινό τεύχος του περιοδικού «πολιτιστική πρωτεύουσα» που συνοδεύει κάθε μήνα το «Δ», διατυπώσαμε τους φόβους για το Δημοτικό Θέατρο Πάτρας και για τον κίνδυνο να... καεί ή γενικότερα να καταστραφεί ανά πάσα στιγμή, αφού όχι μόνο παρουσιάζει αρκετά σοβαρά προβλήματα, αλλά επιπλέον τα έργα που υποτίθεται ότι θα το έσωζαν, φαίνεται πως αν γίνουν, θα είναι πολύ λιγότερα από όσα αρχικά είχαν προβλεφθεί, φυσικά λόγω έλλειψης χρημάτων.

Όταν λοιπόν είδαμε το ιστορικό θέατρο της ΧΑΝΘ να παραδίδεται στις φλόγες, ευτυχώς όχι σε όλη του την έκταση, τότε καταλάβαμε ότι δεν είναι και πολύ απίθανο να υπάρξει και στην Πάτρα μια ανάλογη τραγωδία. Αλλά δε φαίνεται να ανησυχεί κανείς...

Σταυρός του Νότου

Σύμφωνοι, ο «Σταυρός του Νότου» και οι «Γραμμές των Οριζόντων» είναι από τις καλύτερες στιγμές της ελληνικής μουσικής όλων των χρόνων. Σύμφωνοι, αξίζει να γνωρίζουν και οι νέες γενιές τα ποιήματα του Νίκου Καββαδία και να μάθουν τη μουσική του Θάνου Μικρούτσικου, ο οποίος στους συγκεκριμένους δίσκους έδωσε το καλύτερο δείγμα της μέχρι τώρα καριέρας του.

Όμως δεν είδαμε δυστυχώς να προβάλεται με τις

απαιτούμενες διστάσεις το έργο του Νίκου Καββαδία σε κανένα από τα σφαιρώματα για τις καλοκαιρινές συναυλίες με τις επανεκτελέσεις των τραγουδιών ή για την κυκλοφορία του CD με τις ζωντανές ηχογραφήσεις από το Μέγαρο Μουσικής. Κρίμα δεν είναι;

Στο προσκήνιο

Πάντως, παρά την προηγούμενη ένσταση για την υπερπροβολή των φετινών εμφανίσεων του Θάνου Μικρούτσικου, δεν μπορούμε να μην ευχαριστήσουμε το συνθέτη για το γεγονός ότι ξανάφερε στο προσκήνιο τον Γιάννη Κούτρα. Ήταν κάτι παραπάνω από φανερό σε όσους άκουσαν κάποια από τις συναυλίες πως, όσο κι αν προσπάθησαν, ο Χρήστος Θηβαίος, ο Γιάννης Κότσιρας και ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας (ο οποίος, ήταν πιο κοντά απ' όλους στο πνεύμα των ποιημάτων του Καββαδία), η απόδοση του Γιάννη Κούτρα ήταν πραγματικά αξιέπραστη και αποδείκνυε πως όταν υπάρχει ταλέντο και ηγναία αγάπη για τη μουσική, δε χρειάζεται καμία περιττή φιοριτούρα.

Οδόντα αντί Οδόντος

Πολιτισμός στη ΔΕΘ

Δύο μόλις φορές αναφέρθηκε η λέξη πολιτισμός σε όλη την —άχρηστη και ασύμφωρη οικονομικά— παρέλαση των Ελλήνων πολιτικών κατά τη διάρκεια του δεκαήμερου της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Και οι δύο στη συνέντευξη τύπου του Γιώργου Παπανδρέου που ζήτησε την παραίτηση του πρωθυπουργού από τη θέση του υπουργού Πολιτισμού, καθώς και τον έλεγχο των στοιχείων για ακάνοαλα που δημοσιεύτηκαν στην υπόθεση της Πάτρας - Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.

Κατ' ουσίαν δηλαδή οι πολιτικοί αρχηγοί, όχι μόνο των δύο μεγάλων κομμάτων αλλά και των υπόλοιπων, δε θεωρούν τον πολιτισμό ως στοιχείο της οικονομικής ανάπτυξης, γι' αυτό και δεν αναφέρονται σ' αυτόν όταν καταπιάνονται με οικονομικά ή αναπτυξιακά θέματα, όπως κάνουν κάθε Σεπτέμβριο στη Θεσσαλονίκη.

Κατά τ' άλλα, για την μεν Νέα Δημοκρατία η παιδεία και ο πολιτισμός είναι κεντρικές προτεραιότητες, για το μεν ΠΑΣΟΚ η θητεία του Ευάγγελου Βενιζέλου θεωρείται καθοριστική για την πολιτιστική ανάπτυξη, ενώ για την Αριστερά θεωρείται δεδομένη η ευαισθησία της σε θέματα πολιτισμού. Αυτό στα λόγια, γιατί στις πράξεις και στα μεγάλα ακροατήρια, όλοι αρκούνται στις καθιερωμένες κόντρες. Για πολιτισμό θα συζητάμε τώρα;

Βελτιωνόμαστε;

Λιγότερες ανοποιίες περί δήθεν ελληνικού DNA που τα σαρώνει όλα, λιγότερες αναφορές στο Μέγα Αλέξανδρο (για τον οποίο πέρυσι παραλίγο να πιστέψουμε ότι ήταν πρόγονος του Ζαγοράκη και μακρινός θεός του Ρεχάγκελ), περισσότερο μέτρο και μεγαλύτερη έμφαση στο νεαρό της ηλικίας των Ελλήνων αθλητών... Εκτός των άλλων ο θρίαμβος της Εθνικής Ελλάδας στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα μπάσκετ είχε κι ένα καλό ότι συνήρθαμε λίγο από τις υπερβολές που ακούσαμε πέρυσι με το «τιμημένο» του ποδοσφαίρου και τις επιτυχίες στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Μόνο η ανικανότητα των αθλητικών δημοσιογράφων της ΕΡΤ παραμένει σταθερή είτε στις επιτυχίες, είτε στις αποτυχίες του ελληνικού αθλητισμού...

OTE
Η πιο σταθερή μας σχέση

Το 131 άλλαξε!

Για ό,τι ψάχνετε, καλέστε

11 8 88

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ OTE

Τώρα κάθε φορά που θα ψάχνετε Πληροφορίες Τηλεφωνικού Καταλόγου ΟΤΕ, καλέστε το 11 8 88.

Ό,τι ψάχνετε

ΣΤΑΘΕΡΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ & ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Όλο και πιο συχνό η συμπεριφορά μας στη δημόσια ζωή εμπνέει και εμπνέεται από το θέατρο. Μας αρέσει να είμαστε ηθοποιοί, αλλά την βρίσκουμε να είμαστε και θεατές. Άλλωστε τα «παράθυρα» των τηλεοράσεων, οι στήλες των εφημερίδων και άλλα μέσα προβολής βοηθούν σε εκτονώσεις, σε κρίσεις και σε επικρίσεις. «Ο λαός ξέρει και κρίνει» δεν είναι το αγαπημένο σλόγκαν;

Και όταν βριακόμαστε στη σκηνή, δηλαδή στα πράγματα, παίζουμε θέατρο ή γινόμαστε θέατρο. Αυτό εξαρτάται από το ρόλο, από την ηθοποιία και από το δείκτη νοημοσύνης μας. Πάντως, περιζήτητος είναι ο ρόλος του πολιτικού με την ειδική έννοια του βουλευτή, του εκπροσώπου του λαού σε οποιαδήποτε πολιτική θέση. Κι από κοντό προτιμάται ο ρόλος του πολιτικάντη με τη γενική έννοια του δημαγωγού, του ρουσφετολόγου, του παραγοντίσκου. Μας αρέσει να έχουμε γνώμη για όλα και να σκεφτόμαστε ένα: το χειροκρότημα, δηλαδή τον εαυτούλη μας.

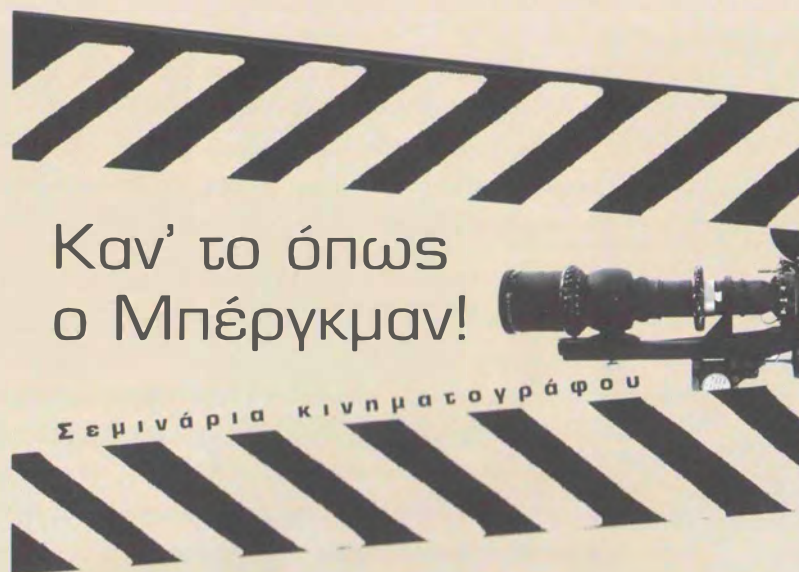
Πολύ γρήγορα και εύκολα —το έχουμε δίπορτο— μετατρέπομαστε σε θεατές στην ευρύχωρη πλατεία του θεάτρου. Κι άλλοτε ζητωκραυγάζουμε όσους ηθοποιούς ερμηνεύουν πειστικό τον... εαυτό μας, κι άλλοτε γιουχάρουμε όσους ηθοποιούς εκφράζουν διαφορετικές από τις δικές μας εκτιμήσεις και νιώθουμε να πληγώνομαστε ή να εγκαταλειπόμαστε. Γιατί, βαθιά μέσα μας, τους άλλους τους θέλουμε οπαδούς μας, εν λευκώ υποστηρικτές μας. Γι' αυτό και συμβαίνει, σχεδόν πάντα, να εξοργιζόμαστε και να εξυβρίζουμε αυτούς που πιστεύαμε κάποτε φίλους - όσο βέβαια μας υπάκουαν και μας ακολουθούσαν.

Κοντολογίς, δεν επιζητούμε φίλους, γιατί φοβούμεστε τον εαυτό μας και δεν αντέχουμε τον πόνο. Ανοζητούμε όμως οπαδούς, γιατί γλυκαινόμαστε προσώρας από τις γαλιφιές τους.

Η αλήθεια θέλει γνώση και ελευθερία, δύσκολα πράγματα στον καιρό μας. Χωρίς αυτό όμως μικραίνουμε και κανόμαστε μέσα σε άγουρα όνειρα και σε χαλασμένες επιθυμίες που μεγαλώνουν τη μοναξιά και τη δυστυχία μας.

Τι μένει για τη ζωή μας; Να βρούμε το κομμάτι της αιωνιότητας που μας αναλογεί, δηλαδή την αλήθεια μας, και στο ιερό θέατρο της οιωπής να αυξάνουμε τη φλόγα της με την ανάσα της καρδιάς μας κι ελεύθερα το φως της να φθάσει όπου θέλει. Τι άλλο να διεκδικήσουμε;

Σημ: Όταν έγραφα αυτές τις σκέψεις μου, δεν είχα κανέναν στο μυαλό μου.

Τα κινηματογραφικά σεμινάρια συνεχίζονται για δεύτερη χρονιά με περισσότερους κύκλους και διευρυμένη θεματολογία

Αναζητήστε περισσότερες πληροφορίες και δηλώστε συμμετοχή:

- Στο περιοδικό **ΤΟ ΔΟΝΤΙ** (Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, τηλ. — fax: 2610 323060)
- Στην ηλεκτρονική σελίδα www.todonti.gr
- Στις προβολές της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας που ξεκινούν τον Οκτώβριο

Υπό την αιγίδα της Ένωσης Τεχνικών Κινηματογράφου Τηλεόρασης
Υπεύθυνος σεμιναρίου: Γιάννης Καραμπίτσος

Ο Ευρωπαϊκός Διαφωτισμός, ιδεολογικός προπομπός της Γαλλικής Επανάστασης, εδράζεται σε τρεις βασικές αρχές: Την κυριαρχία του ορθού λόγου, τη στέρηση της επιστήμης για την αντιμετώπιση του σκοταδισμού και την προώθηση των ατομικών και συλλογικών δημοκρατικών δικαιωμάτων. Στις μέρες μας, τόσο παγκόσμια όσο και στην χώρα μας, το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα έχει βάλει στο στόχαστρο όσο ποτέ άλλοτε και τους τρεις αυτούς πυλώνες.

Ο ορθός λόγος ισοπεδώνεται κάτω από την ανάγκη για περισσότερη, διευρυμένη κερδοφορία και ισχύ. Η κοσμοκράτειρα διαθέτει τεράστιο πλούτο και δύναμη ακριβώς επειδή αφήνει τους νέγρους της Λουιζιάνα να γίνονται έρμαιο της Κατρίνα. Οι ανορθολογικές μας κοινωνίες διψάνε και ντύνονται, καταναλώνουν άπειρες ποσότητες φαγητού —τις οποίες θα ακολουθήσουν άπειρες ώρες δίαιτας— την ίδια στιγμή που εκατομμύρια παιδιά στη μαύρη ήπειρο στερούνται τα στοιχειωδέστερα αγαθά. Το ιδεώδες του γατίο, του ορθού δηλαδή λόγου, υποβαθμίζεται από αποθέωση της ανθρώπινης λογικής σε απλό εργαλείο για τις ανάγκες της παραγωγής και της κατανάλωσης.

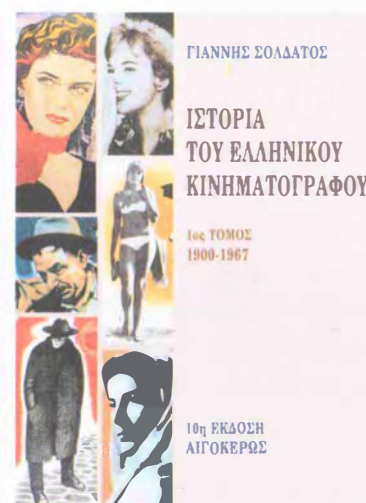
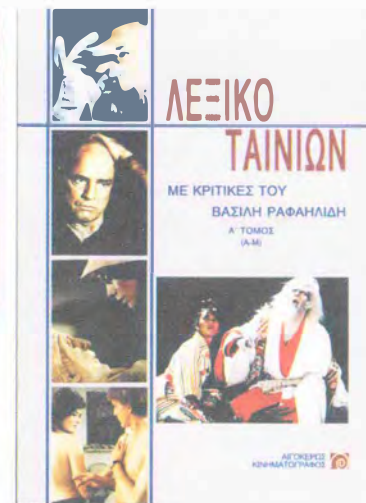
Ο σκοταδισμός αναγορεύεται σε παγκόσμιο δόγμα με πολλές μορφές. Οι τρομοκράτες του Μπιν Λάντεν και οι ευαγγελιστές του Μπους στον ίδιο στόχο μαθαίνουν σκοποβολή. Το στόχο που πυροβολεί και εδώ ο κ. Χριστόδουλος (συνεπικουρούμενος σε λίγα χρόνια από πολυάριθμους προπαγανδιστές, απόφοιτους των πανεπιστημιακών τμημάτων που ιδρύει η εκκλησία με την ευλογία της Πολιτείας).

Αν παρακολουθήσετε προσεκτικά μια μέρα το πρόγραμμα της τηλεόρασης, θα σας πει πολλά. Στρατιές Ιερών παρελαύνουν από τα τηλεοπτικά πλατό και προβάλλουν επί παντός επιστητού τη μοναδική αλήθεια. Ακροδεξιόι κραδαίνουν βιβλία για το τέλος που είναι εγγύς, για τους υπερέλληνες της ομάδας «Ε» και τη χαμένη Ατλαντίδα. «Σοβαρές» εκπομπές ψάχνουν πράσινα ανθρωπάκια στα έγκατα της γης με την ομβρολή έγκριτων επιστημόνων, δημοσιογράφων και φυσικά παπάδων. Και ακόμα πιο φυσικά οι τσαρλατάνοι των 090 να παριστάνουν τους μάγους Μέρλιν.

Και αν η τηλεόραση είναι το μαγικό κουτί που μπσίνει σε κάθε σπίτι και σε κάθε συνείδηση, ούτε η λογοτεχνία έμεινε έξω από τη νέα τάξη πραγμάτων. Μετά τη «λάιτ αλλά σοβαρή» μεταφυσική του κ. Κοέλο, ο «Κώδικας Ντο Βίντσι» απλώνει πάνω από τα εκατομμύρια των αναγνωστών του, τη θεωρία της συνωμοσίας ως τρόπο ανάγνωσης της ιστορίας.

Για τα δημοκρατικά δικαιώματα δεν είναι ανάγκη να πούμε πολλά. Εκεί στην Κούβα υπάρχει το σύγχρονο Ντακάου που ακούει στο όνομα Γκουαντάναμο και αποτελεί την ντροπή του σύγχρονου ανθρώπου. Χωρίς δικαιώματα, χωρίς υπεράσπιση, χωρίς δίκη, κάποιοι που δεν έχει σημασία αν είναι σθώοι ή ένοχοι, γύρισαν πίσω από την εποχή του Διαφωτισμού, στον Μεσαίωνα. Εδώ, στην πλατεία Γεωργίου υπάρχουν οι κάμερες. Εδώ, πίσω από τον υπολογιστή μου όταν θα στέλω με e-mail το άρθρο μου παραφυλάει το ΕΣΕΛΟΝ.

Ο Διαφωτισμός δεν είναι μια υπόθεση του 19ου αιώνα, δεν είναι ένα πνευματικό κίνημα, ιστορικά νεκρό. Γιατί τότε δεν θα προσπαθούσαν τόσο πολλοί να τον σκοτώσουν και να ξεχαστούν οι πύρινες λέξεις: Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφοσύνη.

Απόπειρες

Κάθε μήνα, ένας αναγνώστης ή συνεργάτης του περιοδικού μοιράζεται μαζί μας μια προσωπική του ιστορία ή μας εμπιστεύεται τη δική του απόπειρα, στη λογοτεχνία, τη μετάφραση, το δοκίμιο. Εμείς απλώς τον αφήνουμε στην κρίση σας...

Από το ημερολόγιο ενός παιδιού της Κατοχής

της Μαρίας Μανωλάκου

15/9/1944

Είναι πια φως φανάρι πως ο πόλεμος πάει στο τέλος του. Οι ορδές των τυράννων που σαν μανιασμένη θύελλα ξεχύθηκαν απ' άκρη σ' άκρη της γης για να υποτάξουν, να ρημάξουν, να ματοκυλίσουν την ταλαίπωρη ανθρωπότητα, πνέουν τα λοίσθια. Οι λαοί νίκησαν τον τύραννο. Η αυγή του λυτρωμού ονατέλλει.

Κι εμείς εδώ σ' αυτή την άκρη της γης, στη μικρή γαλάζια μας χώρα, τι φοβερό Γολγοθά μας έμελλε ν' ανευούμε! Μας ρίχτηκαν, πολεμήσαμε, νικήσαμε, προδοθήκαμε, κατακτηθήκαμε, λεηλατηθήκαμε, πεινάσαμε, ρημάξαμε, αντισταθήκαμε! Ποιος Έλληνας μπορεί να πει πως έμεινε αλάβωτος; Κανείς! Έξω από μερικούς —ελάχιστους— τριασθλίους μαυραγορίτες και προδότες, άλλος κανείς δεν έλειψε από το κάλεσμα της πατρίδας. Όλοι οι αληθινοί Έλληνες πλήρωσαν το τίμημα.

Αλλά κυρίως για μας, τη νέα γενιά, πολύ βαρύ ήταν το τίμημα. Από τη μια στιγμή στην άλλη πάψαμε να 'μαστε παιδιά. Πληρώσαμε με το θησαυρό μας τον πιο ακριβό, που δεν θα ξαναβρούμε ποτέ πια, τη χαμένη μας σθωότητα.

Κι αλήθεια τι είμαστε εμείς πριν έρθει και μας αρπάξει η θύελλα; Μικρά ανίδια παιδάκια με βόλους και κουκλόσπιτα —άντε και κάνα ροματζάκι κρυφά στη σάκα μας— ανέμελα μαθητούδια στον κόσμο τον φα-

νταστικό των παραμυθιών και των ονείρων. Κι αν κάπου, κάποτε, ξεμύτιζε ο Δράκος ο κακός, ποιος τον λογάριζε! Ακάθεκτοι χιμούσαν κατά πάνω του οι ωραίοι μας ήρωες των παραμυθιών και τον κάνανε οκόνη.

Αυγή... αυγούλα όροσερή, της πρώτης νιότης μας.

Όταν ξάφνου ξέσπασε ο πόλεμος. Κι όλα ήρθαν τ' ανάποδα. Από το σχολειό μας εκεί ψηλά απ' όπου είδαμε τις πρώτες βόμβες του φασισμού να καίνε την Πάτρα, βρεθήκαμε να τρέχουμε στην ανάστατη πόλη, πηδώντας πάνω από μαύρα δοκάρια, αίματα, πτώματα, φωτιές. Έτσι, απ' αυτή τη φλεγόμενη πύλη της Καλαβρύτων, μπήκαμε στη ζωή!

Ήταν κάτι το αποτρόπαιο. Καμιά οχέση με άλλες γενιές, άλλα παιδιά και το αργό, μεθοδικό τους μπάσιμο στη ζωή της εφηβείας. Για μας όλα τα πριν γκρεμίστηκαν με πάταγο, όλα τα παραπετάσματα οκίστηκαν έως κάτω και η πιο ωμή πραγματικότητα μας αποκαλύφθηκε τόσο στυγνή, τόσο απίστευτα κυνική, που μας αλάλιασε.

Μίσος, μίσος, μίσος! Η κακία των ανθρώπων, τ' αβυσοαλέα πάθη τους, η δίψα της εξουσίας, η λύσσα για κυριαρχία και δύναμη, τα άνομα συμφέροντα των ισχυρών, η αναισχυντία, οι κτηνωδίες τους...

Τι ήταν αυτός ο φριχτός εφιάλτης, η κόλαση, το απόλυτο κακό; Βέβαια στην αρχή ήταν κάτι φοβερά επικίνδυνο για την τρυφερή ανίδια ψυχή μας. Πώς ν' αντέξουμε μια τόσο σατανική πραγματικότητα, πώς να πολεμήσουμε τη βία, τη σκλαβιά, την πείνα, το θάνατο; Για να επιζήσουμε έπρεπε όχι μόνο να βρούμε —να κλέψουμε— ένα κομμάτι ψωμί αλλά και

να δώσουμε μian απάντηση στην ψυχή μας. Γιατί δεν αργήσαμε να πονιαστούμε τι εοσί Νέα Τάξη για τον τόπο μας και τον κόσμο, όταν αρχίσαμε να ζούμε και να βλέπουμε πράγματα φοβερά, που αλλιώς δεν θα τα συναντούσαμε παρά πολύ αργότερα στα 18 και ίσως στα 20 χρόνια. Και τότε τινάχτηκαν βίαια από μέσα μας τα μεγάλα ερωτηματικά. Τι - Πώς - Γιατί. ΓΙΑΤΙ;

Κάθε μέρα πάλη για το ψωμί, κάθε νύχτα πάλη με τη σκέψη. Ώρες στελειώτες ξαγρυπνούσαμε μέσα στη νύχτα μ' ένα κεράκι, σκεφτήκαμε πολύ βαθιά, οδυνηρά, σκεφτήκαμε όλα τα μοιραία, σινιγματικά της ζωής και η αγρύπνια αυτή μας ξύπνησε, μας στύλωσε, μας ωρίμασε πρόωρα. Μέρα και νύχτα 4 χρόνια τώρα, μες στη λαίλαπα της σκλαβιάς, πράξη και σκέψη σφιχτοδεμένες όργωσαν την ψυχή μας με το υνί της πιο σκληρής αλήθειας —σκληρής αλλά οωτήριας αλήθειας— που την λένε: Αντίσταση.

Αντίσταση! Η γενιά μας την ερωτεύτηκε με πάθος. Πώς θα γινόταν αλλιώς; Η παιδική ψυχή μας, διψασμένη για ζωή, αλήθεια, γνώση, όραση, περιπέτεια, πετάγματα ψηλά, πώς θα μπορούσε να λουφάξει δειλοισμένη στην κοίτη της απελπισίας; Η αντίσταση φώτισε το όρόμο, τον τρόπο, την ελπίδα, τον πόθο μας για το καλύτερο αύριο. Αντίσταση, λέξη ιερή, πράξη ιερή της γενιάς μας. Αναγέννηση του ανθρώπου με λευτεριά, δικαιοσύνη, προκοπή, ειρήνη και ανθρωπιά. «Άνθρωπος όπου κι όποιος αδερφός». Αυτό το λάβαρό μας. Το σπκώσαμε ψηλά τραγουδώντας κι αψηφώντας τα σοφιστικά τεχνάσματα και τις παγίδες του ψυχρού υπολογισμού των πονηρών, που πάσχισαν να μας ξεστρατίσουν.

Απόπειρες

Και βγήκαμε στο ξάγναντο! Με το λάβαρό μας μπροστά δώσαμε και κερδίσαμε όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες κόντρα στον τύραννο, η ψυχή του λαού μας νίκησε τα αίθερα, ο νέος κόσμος της ελπίδας γλυκοχαράζει...

Τώρα ο πόλεμος πάει στο τέλος του. Ζήσαμε! Πόσοι; Ποιος ξέρει! Πεινασμένοι, χαροκαμένοι από τον χαμό, τη θυσία των πιο διαλεκτών αδελφών μας, ζήσαμε, είμαστε όρθιοι. Κι ως το φωνάζουμε — είμαστε λεύτεροι κι ενθουσιώδεις. Ξέρουμε πού πάμε, τι ζητάμε, έχουμε στόχους και ιδανικά που πατάνε γερά στη γη και στην καρδιά των ανθρώπων, τα χθεσινά παιδάκια με τους βόλους βγαίνουν από το καμίνι ψημένοι μαχητές της λευτεριάς, έτοιμοι για τους αγώνες του αύριο. Πανέτοιμοι...

Οστόσο στην καρδιά μας βαθιά, πολύ βαθιά, υπάρχει πάντα κρυμμένη μια πίκρα, μια γλυκιά πονεμένη νοσταλγία για τη χαμένη αθωότητα των παιδικών μας καιρών, που τόσο γρήγορα και βίαια πήρε τέλος. Για τόσα όνειρα που γκρεμίστηκαν πριν προφτάσουν καλά - καλά να πλαστούν, για τα ακιρτήματα της καρδιάς που κλωμιάσανε πριν ανθίσει ο πόθος της ευτυχίας.

Κι έρχονται κάποιες στιγμές, μέσα στο καρδιοχτύπι του αγώνα και στην εντατική δράση της πραγματικής ζωής, που ξεκλέβουμε αρπαχτά ύο — τρία λεπτά, για να στρέψουμε τη σκέψη μας εκεί... εκεί που δεν θα γυρίσουμε πια ποτέ και που η μοίρα δεν μας άφησε σχεδόν διόλου να σταθούμε, σε κάποιους κόσμους ονειρικούς, σε κάποια ινδάλματα κι επιθυμίες μεθυστικές, που πέρασαν και χάθηκαν σαν αστραπή πριν προφτάσουμε να χαρούμε τη γοητεία τους.

Μπορείτε κι εσείς να στείλετε τη δική σας απόπειρα... Στο e-mail stories@todonti.gr. Το καλύτερο κείμενο του μήνα θα δημοσιευτεί στις σελίδες του περιοδικού, ενώ όλα μαζί θα δημοσιευτούν στην ηλεκτρονική σελίδα του «Δ», με τον κρυφό πόθο να βρεθούν κάποια στιγμή μαζί σε μια ειδική έκδοση. Σας περιμένουμε!

ΣΤΟ ΔΟΝΤΙ δε θέλουμε να γράφουμε μόνο εμείς!

Ψάχνουμε νέους (όχι μόνο στην ηλικία...) φίλους, πρόθυμους να «εκετεθούν» με τα γραπτά τους...

• Γράψτε ένα κείμενο 400 – 800 λέξεων και διηγηθείτε μια ιστορία που θα θέλατε να μοιραστείτε μαζί μας.

• Στείλτε μας τη γνώμη σας για την Πάτρα, που το 2006 θα γίνει Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Τι περιμένετε;

• Δώστε μας μια ιδέα για ένα θέμα που θα θέλατε να δείτε στο ΔΟΝΤΙ

Δώρα δεν υπάρχουν (προσωρινά τουλάχιστον...), μόνο η χαρά της γνωριμίας... Ακόμα και με το ψευδώνυμό σας!

Τα πιο ενδιαφέροντα κείμενα θα δημοσιεύονται κάθε μήνα στο ΔΟΝΤΙ.

Όλες οι συνεργασίες θα βρίσκονται στην ηλεκτρονική μας σελίδα www.todonti.gr.

Μπορείτε να στέλνετε τα κείμενα και τις ιδέες σας με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

Ταχυδρομικά στα γραφεία μας: Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, 26222, Πάτρα

Στο fax: 2610 323060

Στο email: stories@todonti.gr

www.todonti.gr

Blogs

Τα ^aδέσποτα του διαδικτύου της Εύης Γκοισσοπούλου

Τον Αύγουστο, ξεφυλίζοντας στην παρλιό ένα περιοδικό κυριακάτικης εφημερίδας, έπεσε το μάτι μου σε μια άγνωστη ως τότε για μένα λέξη που κατάλαβα ότι αφορούσε κάτι στο διαδίκτυο. Τη λέξη Μπλογκ. Δεν κατάλαβα τι είναι, και επειδή με προκαλούν κάτι τέτοια καινούργια «φρούτα» που σχετίζονται με το πολυαγαπημένο μου ίντερνετ, ρώτησα τον φίλο μου το Γιάννη, ως πιο ειδικό, αν έχει ιδέα περί τίνος πρόκειται. «Είναι ημερολόγια on-line. Μπαίνεις σε έναν σέρβερ, όπως ο Παθφάντερ, και δημιουργείς το δικό σου. Όσοι επισκέπτονται το μπλογκ σου, αν θέλουν, σχολιάζουν. Για να καταλάβεις καλύτερα, μπες στο δικό μου μπλογκ», ήρθε η απρόσμενη απάντηση! Και μάλιστα. Ετσι για να έχω μια ιδέα. Δεν βρήκα όμως κανένα ενδιαφέρον στο «σπορ» ως σπορ και αφού είχα ικανοποιήσει πλέον την περιέργειά μου και - νόμιζα! - ότι ξέρω πια κι αυτή την άγνωστη λέξη - πτυχή των απεριόριστων δυνατοτήτων του διαδικτύου, σκέφτηκα ότι καλό θα ήταν κάποια στιγμή να ασχοληθώ σοβαρότερα και να μάθω περισσότερα. Δεν ήξερα πόσο κοντά ήταν αυτή η ώρα! Ήρθε, λοιπόν, ο κ. εκδότης μας και μου λέει: «θα κάνεις ένα άρθρο για τα μπλογκς μιας και θα αποκτήσουμε σύντομα ένα κι εμείς ως περιοδικό, αφού ενδιαφέρθηκες που ενδιαφέρθηκες;» «Πώς θα αποκτήσουμε ένα; Τα μπλογκς δεν είναι προσωπικά ημερολόγια;» «Είναι. Αλλά όχι μόνο» Φτου κι απ' την αρχή! Τι είναι τέλος πάντων; Και ξεκίνησε μια έρευνα, πραγματική Οδύσσεια στο πέλαγος του ιστού, που απέφερε ένα τεράστιο όγκο πληροφοριών για το θέμα και μου αποκάλυψε ότι, ακόμα κι αν κανένας ορισμός δεν απαντάει πλήρως στο ερώτημα «Τι είναι;», πρόκειται για ένα πολύ ενδιαφέρον και σοβαρό κοινωνικό φαινόμενο σε εξέλιξη. Ελάτε λοιπόν να το γνωρίσουμε μαζί, γιατί ίσως πολύ σύντομα να αποτελεί ένα πολύ ισχυρό όπλο στα χέρια του μέσου πολίτη.

ΘΕΩΡΙΕΣ... ΟΡΙΣΜΩΝ

Και επειδή «εν αρχή ην... η ετυμολογία» το μπλογκ (Blog) προέρχεται από την συντόμηση των λέξεων Web (ιστός) και Log (ημερολόγιο πλοίου). Και μπλόγκερ αυτός που διατηρεί μπλογκ. Εκ πρώτης όψης όσοι τα ορίζουν ως ημερολόγια, έχουν δίκιο. Ημερολόγια διαδικτύου ή ιστολόγια επί το ελληνικότερον. Όμως, τα διαδικτυακά ημερολόγια δεν τουτίζονται με τα μπλογκς, αν και συχνά τα δεύτερα εμπεριέχουν τα πρώτα. Μπερδευθήκατε;

Το ημερολόγιο τουτίζεται με το αυστηρά ιδιωτικό. Με τα μυστικά του γράφοντος και δεν είναι για τα μάτια κανενός. Το μπλογκ προϋποθέτει το δημόσιο. Δεν υφίσταται αλλοιώς. Καταστρατηγείται έτσι μίσ από τις βασικές ιδιότητες του ημερολογίου και ο χαρακτηρισμός του μπλογκ ως τέτοιου είναι αντιφατικός. Επιπλέον, κάποιοι λένε ότι ένα ημερολόγιο για να είναι μπλογκ θα πρέπει οπωσδήποτε να περιέχει συνδέσμους.

Από τους πιο πλήρη ορισμούς, κατά τη γνώμη μου, είναι αυτός των Ντόνιελ Ντρέζνερ και Χένρυ Φάρελ στο άρθρο τους «Ιστός επιρροής» στο www.foreignpolicy.com: «Τα μπλογκς είναι αρχεία καταγραφής σχολίων on-line που ανανεώνονται περιοδικά, με ελάχιστη ή καθόλου έντυπη έκδοση. Συνήθως παρουσιάζονται ως σύνολο παραθεμάτων, ατομικές καταχωρήσεις νέων ή σχολίων, σε αντίστροφη χρονολογική σειρά (το πιο πρόσφατο εμφανίζεται πρώτο). Συνήθως περιέχουν συνδέσμους με άλλες ιστοσελίδες και μπορεί να λειτουργούν ως προσωπικά ημερολόγια, πολιτικές αναλύσεις, στήλες συμβουλής

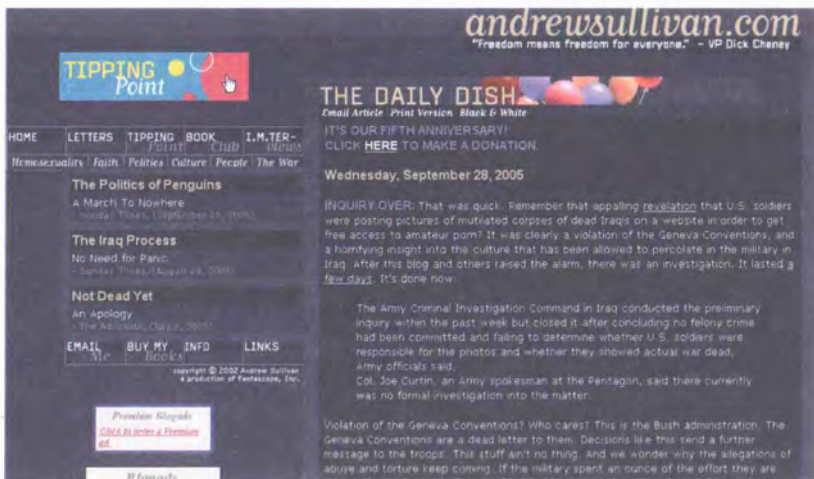
για τον έρωτα, τους υπολογιστές, τα οικονομικά ή και ως όλ' αυτά μαζί». Σύμφωνα τώρα με τους περισσότερους αναλυτές αυτό που ξεχωρίζει μια ιστοσελίδα από ένα μπλογκ είναι ότι τα μπλογκς είναι προσωπικά και ότι τα σχόλια εμφανίζονται με αντίστροφη χρονολογική σειρά.

Υπάρχει και ένας πολύ εύστοχος παραλληλισμός των μπλογκς με τα ποροδοσιακά λευκώματα που ξεκίνησε να φτιάχνει ο Έρασμος και διαδόθηκαν πολύ στην Αγγλία τον 16ο αιώνα. Οι άνθρωποι τότε κρατούσαν σημειώσεις απ' ό,τι διάβάζαν και τους εντυπωσίαζε, αντέγραφαν αποσπάσματα και μετά αναδιάρθρωναν αυτά που είχαν αντιγράψει ή τα σχολίαζαν. Το διάβασμα και το γράψιμο αποτελούσαν αξεχώριστες δραστηριότητες. Το λεύκωμα του κάθενά ήταν πια ένα καινούργιο βιβλίο, σφραγισμένο από την προσωπικότητά του. Αργότερα τα λευκώματα άρχισαν να τα δίνουν και σε άλλους για να γράψουν την άποψή τους πάνω σε διάφορα ζητήματα. Αυτός ο παραλληλισμός

με βοήθησε πολύ στο να κατανοήσω τα μπλογκς. Η λειτουργία τους είναι ουσιαστικά η ίδια, μόνο που επιτυγχάνεται με άλλα μέσα και δεν απευθύνονται πλέον μόνο στους οικείους μας αλλά, δυναμικά, σε όλη τη γη.

Προσωπικά πάντως θα συμφωνήσω με όσους λένε ότι, προφανώς, κανείς δεν καταλαβαίνει ακριβώς τι είναι

τα γουέμπλογκς επειδή ουσιαστικά βρίσκονται εν τη γεννέσει τους. Κανείς δεν μπορεί να το προσδιορίσει ακόμα. Ούτε καν στο τι ήταν αρχικό δεν συμφωνούν όσοι ασχολούνται θεωρητικό με το φαινόμενο. Πριν περάσουμε όμως να δούμε τη διαδρομή τους μέχρι σήμερα, προσέξτε τι λέει ο φίλος μου ο «καφετζής» για το θέμα συζητώντας με τον θάναση στο www.okafenes.gr:

«Δεν είναι ημερολόγιο λοιπόν θάναση μου, είναι η εκδίκηση του άγνωστου συνανθρώπου μας ο οποίος (όπως και ο κάθε άνθρωπος στον πλανήτη) κάτι ωραίο έχει να δώσει και με τα blogs βρήκε τον τρόπο. Βρήκε τον τρόπο να ανακαλύψει καινούριους φίλους και ομοϊδέατες. Βρήκε τον τρόπο να γίνει ίσως και διάσημος. Βρήκε τον τρόπο να περνά την ώρα του με ένα μέσο πιο διασκεδαστικό και διαδραστικό από τα άλλα. Αν εσύ θάναση το βλέπεις ως ημερολόγιο δε σημαίνει τίποτα. Και τη γυναίκα σου μπορείς να τη βλέπεις ως Αντριόνα Σκληνοράκιβα. Είπαμε (στην αρχή): άλλο τι πιστεύουμε κι άλλο τι γνωρίζουμε...»

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Η επικοινωνία των ανθρώπων με ηλεκτρονικό μέσο προηγείται του ίντερνετ. Το AP wire ήταν παρόμοιο με τα σημερινά chat rooms του διαδικτύου. Μια άλλη ηλεκτρονική κοινότητα συνομιλητών ήταν αυτή του Amateur ή Ham Radio (ερασιτεχνικό ραδιόφωνο) που παρείχε τη δυνατότητα στους ερασιτέχνες ραδιοφωνιτζήδες να επικοινωνούν άμεσα με άλλους. Το Ham Radio είχε και προσωπικό ημερολόγιο, τα «Γκλογκς», που δημιουργούνταν χρησιμοποιώντας υπολογιστές. Κι όλ' αυτό στις αρχές του 1980.

Πολλοί θεωρούν ότι το πρώτο μπλογκ ήταν η πρώτη ιστοσελίδα που κατασκευάστηκε από τον δημιουργό του ίντερνετ, τον Τιμ Μπέρνερς - Λη, το 1992 στο Ευρωπαϊκό Εργαστήριο Μοριακής Φυσικής. Εκεί κατέγραφε, όσο ήταν δυνατόν, όλες τις καινούργιες ιστοσελίδες που ενεργοποιούνταν στο ίντερνετ. Ουσιαστικό, λοιπόν, τα πρώτα μπλογκς δημιουργήθηκαν από ανθρώπους που είχαν ειδικές γνώσεις ίντερνετ και καρτογραφούσαν τον ιστό με υποκειμενικά κριτήρια. Το πρώτο μπλογκ με τη μορφή προσωπικού ημερολογίου είναι για κάποιους αυτό του Τζόστιν Χαλ(1994) ενώ για άλλους του Ντέιβ Γουίνερ (1997), το μακροβιότερο μέχρι σήμερα.

Του λογικού, του παραλόγου, του διαλόγου
Ο Καφετζής

POWERUP Banner Exchange
«Ολο το νέο γλυκό σου...»
LIFE SIZE
ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ
ΑΝΕΠΙΣΤΟΜΟ

Πού ταξιδεύει ο νους σας; **tourosi.gr**
Είπαμε "Ναι" και δε θα γυρίσει!

Ένα προφητικό δημοσίευμα εφημερίδας από τη Θεσσαλονίκη
Δημοσιεύθηκε στις 29/09/05 και ώρα Ελλάδας 10:59 am
Το δημοσίευμα ο/η Μήτσος, ο καφετζής 0

18 Σεπτεμβρίου 2005

Μέχρι το 1999 τα μπλογκς με τη σημερινή μορφή τους κυμαίνονται παγκοσμίως από 30 μέχρι 50. Από περίπου 50 τον Αύγουστο του 1999 περάσαμε σε εκατοντάδες το 2000. Ο αριθμός τους αυτή τη στιγμή σύμφωνα με την Τεκνορότι (μηχανή αναζήτησης που ασχολείται με την μπλογκόσφαιρα www.technotati.com) έχει ξεπεράσει τα 14,2 εκατομμύρια! Το Μάρτιο ήταν στα 7,8. Διπλασιάζεται σχεδόν ανά πέντε μήνες. Προσθέστε εδώ

και τους επισκέπτες ή σχολιαστές των μπλογκς που δεν είναι δυνατόν να μετρηθούν και γίνεται άμεσα κατανοητό ότι δικαίως χαρακτηρίζονται σύγχρονα κοινωνικά φαινόμενα που δεν γίνεται να αγνοηθεί.

Επιπλέον, έπαψαν να είναι μόνο προσωπικό και να αφορούν τη ζωή ή τις απόψεις ενός και μόνο ατόμου (αν κι αυτό εξακολουθούν να είναι η πλειονότητα). Δύο άλλες μεγάλες κατηγορίες είναι τα τεχνολογικά και τα είδησεογραφικά μπλογκς. Από κει και πέρα, ό,τι βάλει ο νους σας κι ό,τι δεν μπορείτε να φανταστείτε, αποτελούν θεματικές κατηγορίες τους και πλέον δεν περιορίζονται μόνο στον γραπτό λόγο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Η ανάγκη των ανθρώπων να αποτυπώσουν τις σκέψεις και τους προβληματισμούς τους και κατόπιν να κάνουν κοινωνούς σε αυτές και άλλους ανθρώπους εμφανίζεται μαζί με το είδος μας, πολύ πριν την ανακάλυψη της γραφής. Σε κάθε εποχή αυτό που αλλάζει είναι τα μέσα. Οι άνθρωποι των σπηλαίων τις ζωγράφισαν. Σήμερα χρησιμοποιούμε πολλαπλά μέσα με κορυφαίο το διαδίκτυο, το οποίο αναμφισβήτητα έφερε επανάσταση στον τρόπο επικοινωνίας μας. Ειδικό στο πρόσφατο φαινόμενο των μπλογκς αποδίδονται χαρακτηρισμοί που μοιάζουν το λιγότερο υπερβολικοί, αλλά με τις διαστάσεις που έχει πάρει και με τις διαφαινόμενες προοπτικές του, δεν μπορεί εύκολα κανείς να τους απορρίψει. Λέγεται, παραδείγματος χάριν ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη ανακάλυψη μετά την γραφή ή την τυπογραφία. Ότι είναι το μέλλον του σκοδνημαϊκού κόσμου, της δημοσιογραφίας, ακόμα και της δημοκρατίας.

Εξωφρενικές θεωρούνται αυτές οι προβλέψεις από αναλυτές του φαινομένου, όμως τα μπλογκς επηρεάζουν ήδη πολύπλευρα τα κοινωνικά δρώμενα. Συγκεκριμένα, επηρεάζουν την πολιτική σκηνή. Στην Αμερική, τα πέντε μεγαλύτερα πολιτικά μπλογκς δέχονται καθημερινό πάνω από μισό εκατομμύριο επισκέπτες το καθένα.

Ο διευθυντής του ίντερνετ του Λευκού Οίκου, Τζίμμι Ορ, πρόσφατα χαρακτήρισε την μπλογκόσφαιρα «σημαντική, υποτιμημένη όσον αφορά την επιρροή της και ενορχοστρωτική στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης». Κορυφαίο παράδειγμα είναι η περίπτωση του Τρεντ Λοτ ο οποίος το 2002 παραιτήθηκε από την ηγεσία της πλειοψηφίας της Γερουσίας στις Η.Π.Α. με αφορμή ευνοϊκά σχόλια που έκανε στο πάρτυ γενεθλίων του Γερουσιαστή Στρομ Θάρμντ γι' αυτόν. Επειδή ο Θάρμντ υπήρξε υποστηρικτής των λευκών ρατσιστών, οι δηλώσεις του Λοτ θεωρήθηκαν ρατσιστικές. Στην αρχή δεν δόθηκε σημασία. Όμως, μπλόγκερς που ενσκήθηκαν από τη στάση του, δημιούργησαν μεγάλο θόρυβο στο διαδίκτυο ο οποίος κάποια στιγμή ανάγκασε τα Μ.Μ.Ε. να ασχοληθούν, με αποτέλεσμα να γίνει σκάνδαλο. Πέραν αυτού, πολλά κόμματα, πολιτικοί οργανισμοί και πολιτευόμενοι διατηρούν μπλογκ. Ο Γιώργος Παπανδρέου είναι ανάμεσα σ' αυτούς. Επιπλέον, στα πρόσφατα συνέδρια των δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικάνων διαπιστεύτηκαν μπλόγκερς ως δημοσιογράφοι.

Είναι φυσικό να επηρεάζουν την πολιτική σκηνή αφού καταρχήν επηρεάζουν τον Τύπο και έχουν ήδη επιφέρει αλλαγές στη δημοσιογραφία. Έχει αναπτυχθεί μια

Top > Dave's World > Writing Articles > 2002 > September > 28

Wednesday, September 28, 2005

Cliff Gresh says: Web 2.0 is all about user interfaces *

What if Web 2.0 is actually about sex? What if you could choose — a bubble in which some VCs get rich, or a bubble in which we all get laid? Come on, sensually now. Given a choice would you rather hang around a party listening to some idiot talk about target markets and business models or have wild sex with the partner(s) of your dream? *

We solved this problem in Radio, four years ago. Here's what we did: We didn't export subscriptions that required passwords in the OPML. Our feeling was that the existence of these feeds shouldn't even be advertised, and certainly not the "credentials". Never had a single user complain about this solution. The power of

Last update: Thursday, September 29, 2005 at 12:38 AM Eastern

ολόκληρη ουσία για την μελλοντική τους θέση στον Τύπο, με θεωρίες που κυμαίνονται από το ότι θα είναι σοβαροί ρυθμιστές του, μέχρι ότι θα τον αντικαταστήσουν ή ότι ήδη είναι η καινούργια μορφή δημοσιογραφίας και οι μπλόγκερς είναι δημοσιογράφοι. Προσωπικά θα συμφωνήσω με την άποψη της Ρεμπέκα Μπλοντ ότι η δημοσιογραφία προϋποθέτει την έρευνα και την τεκμηρίωση των πληροφοριών και δεν είναι δυνατόν να την μπρεδεύουμε με τα μπλογκς όπου ο καθένας γράφει κυριολεκτικά ό,τι θέλει. Δεν αποτελούν αξιόπιστη πηγή.

Το σημαντικό σε σχέση με τον Τύπο είναι ότι άλλαξαν τους συσχετισμούς δυνάμεων. Αφαίρεσαν την απόλυτη εξουσία από τους εκδότες και τους δημοσιογραφικούς οργανισμούς. Σήμερα, γνωστοί δημοσιογράφοι, όπως ο Άντριου Σάλιβαν των Νιου Γιork Τάιμς, στο μπλογκ τους έχουν τη δυνατότητα να γράψουν ελεύθερα, χωρίς καμία λογοκρισία. Ο Σάλιβαν έχει μισό εκατομμύριο επισκέπτες το μήνα, κάτι που δεν γίνεται να αγνοηθεί από το έντυπο μέσο του.

Για τις εφημερίδες και τα περιοδικά τα μπλογκς λειτουργούν ως βαρόμετρο της κοινής γνώμης. Πολλές εφημερίδες αναδημοσιεύουν σχόλια των μπλόγκερς. Στην Ελλάδα το διαπίστωσα στα «Νέα». Το σημαντικότερο παράδειγμα όμως είναι αυτό του Ιρακινού Σαλαάμ Παξ, του μπλόγκερ της Βαγδάτης όπως αποκαλείται, ο οποίος στο μπλογκ του πα-

ρουοίσε ως αυτόπτης μάρτυρας μια άλλη εικόνα για τον πόλεμο του Ιράκ. Η «Γκάρντιαν» της Αγγλίας δημοσίευσε τις πληροφορίες που ο Σαλαάμ διοχέτευε στο δίκτυο και εξέδωσε το μπλογκ του σε βιβλίο. Πολλά Μ.Μ.Ε. εκείνη την περίοδο χρησιμοποίησαν μπλογκς από το Ιράκ ως πηγή ενημέρωσης. Γίνεται άμεσα κατανοητό ότι σε κάποιες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των Η.Π.Α., ενίοτε είναι η μοναδική πηγή πληροφόρησης για το τι πραγματικά συμβαίνει.

Στους αναγνώστες της επίσης βασίζεται η νέα ισπανική εφημερίδα «Κε!» που διανέμεται δωρεάν στις δώδεκα μεγαλύτερες πόλεις της χώρας. Η εφημερίδα «Κε!», που εκδίδεται από τον όμιλο «Ρεκολέτος», υποστηρίζει ότι η ύλη της προέρχεται από ρεπορτάζ που κάνουν οι ίδιοι οι αναγνώστες μέσω ιστολογίων.

Και εδώ υπεισέρχεται η διαφήμιση. Όσο μεγαλύτερη η κυκλοφορία, τόσο περισσότερα τα έσοδα από την διαφήμιση. Οι διαφημιστικές εταιρίες έχουν ανακαλύψει τα μπλογκς. Σε κάποια διαφημίζονται. Τα χρησιμοποιούν όμως κυρίως για να αντλούν στατιστικά στοιχεία για τις προτιμήσεις του κοινού και να διαμορφώνουν ανάλογα την στρατηγική τους.

Τα ιστολόγια, λοιπόν, «είναι ήδη εδώ». Δεν διακινδυνεύουμε προβλέψεις γιατί ακόμα είναι πολύ νωρίς όμως, με βάση τα παραπάνω, παίζουν ρόλο στη ζωή μας. Οι περισσότεροι δεν το γνωρίζαμε καν μέχρι τώρα. Καιρός να τα εντάξουμε λοιπόν στην καθημερινότητά μας, έστω και ως απλοί παρατηρητές τους. Κατά τον Έντουαρντ Ροθστάιν των «Νιου Γιork Τάιμς» «Ο Σαρτρ είχε εν μέρει μόνο δίκιο. Κόλαση δεν είναι οι άλλοι, είναι οι προσωπικές ιστοσελίδες των άλλων.» Κι αυτή τη φορά, αυτή η «κόλαση» είναι το δικό μας γήπεδο. Χωράει πολλούς «διαβόλους». Δοκιμάστε και σεις να «ψήσετε» και να «ψηθείτε» μαζί με τους υπόλοιπους και ανακαλύψτε τη δύναμη αυτού του ανοργάνωτου και ανεξέλεγκτου τρόπου επικοινωνίας που αφορά εκατομμύρια ανθρώπους σε όλη τη γη.

Ενδεικτικές πηγές

- The Weblog Handbook, Rebecca Blood, Perseus Publishing
- Εφημερίδα «Καθημερινή», Κυριακή 9 Μαΐου 2004
- Εφημερίδα «Τα νέα», Σάββατο 12 Φεβρουαρίου 2005

weblogs.about.com

slashdot.org

www.blogcatalog.com

www.blockstar.com

www.scripting.com

en.wikipedia.org

www.andrewsullivan.com

www.blogger.com

www.blogsearch.google.com

Ελληνικές σελίδες Μπλοκς

Τα περισσότερα ελληνικά μπλογκς μπορείτε να τα βρείτε μέσω των διευθύνσεων:

kinja.com/user/greekblogs/default/all
reality-tape.com/

Πολύ ενδιαφέροντα ελληνικά μπλογκς είναι τα εξής:

diastaseis.blogspot.com

enstaseis.blogspot.com

gazikaplani.blogspot.com

pitsirikos.blogspot.com

analogio.blogspot.com

ta-eis-eafton.blogspot.com

Μια ανεξήγητη σιγή

της Ευανθίας Στιβανάκη (*)

Από την εποχή που ο Φρύνιχος πλήρωσε ένα τεράστιο ποσό στο Δήμο της Αθήνας «ως υπομνήσας οικεία κακά» (αφού με την τραγωδία του «Μιλήτου Άλωσις» θύμιζε στους συμπατριώτες του το τρομερό γεγονός της σφαγής των Μιλησίων από τους Πέρσες, μετά την ήττα της Ιωνικής επανάστασης καθώς και τις ευθύνες της πόλης του) μέχρι και τις μέρες μας, φαίνεται ότι επικρατεί η νοστορπία της σιγής απέναντι στα μεγάλα ιστορικά γεγονότα, κυρίως απέναντι σε όσα μας πονούν.

Η κλασική ελληνική τραγωδία δεν ασχολήθηκε με την Ιστορία συγχρονικά, με εξαίρεση τους σωζόμενους «Πέρσες» του Αισχύλου, ούτε για γεγονότα ένδοξα και επαινετά ούτε για γεγονότα άδοξα και αξιοκατάκριτα. Αλλά τότε η γραφίδα του τραγικού ποιητή «υποτασσόταν» στον Μύθο. Ο τρόπος και η σύνθεση της τραγωδίας είχε συγκεκριμένη δομή και δεδομένο, τελειοποιημένο αισθητικό σχήμα. Ο ποιητής του αρχαίου ελληνικού δράματος σχολίαζε την εποχή του μέσω από τους παλαιούς και αρχαιτυπικούς Μύθους. Δια του σχήματος του Μύθου πρόβαινε είτε σε ευθείες αναγωγές είτε σε πλείστους υποσινιγμούς. Χαρακτηριστικότερη η περίπτωση του Ευριπίδη, όπου η τραγική ιστορική εμπειρία του Πελοποννησιακού πολέμου την οποία βιώνει, εμποτίζει τις τραγωδίες που έχουν ως θέμα τον Τρωικό πόλεμο, δηλαδή ένα παλαιότερο γεγονός. Οι αναγω-

Το ελληνικό θέατρο απέναντι στην Μικρασιατική καταστροφή

γές στην εποχή του όμως είναι πρόδηλες: («Εκάβη», «Τρωάδες», «Ανόρομαχη» κ.ά.). Το κοινό της Αθήνας βαθιά το σντιλαμβονότον αλλά το σχήμα του Μύθου τού πρόσφερε τη λυτρωτική «παραμυθία».

Το «οικεία δεινά» της Νεοελληνικής Ιστορίας αποτελούν όπως φαίνεται σημεία «ταμπού», σημεία γενικευμένης σιωπής, απόντα από την δραματοουργία και επομένως απομακρυσμένα από την παραστατική, την κείρια δύναμη της τέχνης του θεάτρου. Όσο και αν ψάξει κάποιος δεν θα βρει θεατρικά έργα —κάποιος αξίας— με ένα θέμα τόσο ιστορικά καταλυτικό και ταυτόχρονο τόσο βαριά τραυματικό όπως το γεγονός της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Κατά τη γνώμη μου το γεγονός των Μικρασιατικών 83 χρόνια μετά δεν έχει ακόμα αποτιμηθεί με επάρκεια ως Ιστορικό μέγεθος. Παρά τα όσα έχουν γραφεί ή μελετηθεί και ερευνηθεί, ιδίως τα τελευταία χρόνια, δεν έχει ακόμα αναδυθεί ο «Ίστωρ» του γεγονότος, ούτε ίσως έχουν ακόμα αναδειχθεί οι ελάχιστον ιστορικοί που θα αποτιμήσουν με εύρος και επάρκεια τη μεγαλύτερη εθνική τραγωδία από καταβολής ελληνισμού. Γιατί άραγε; Πρόκειται μήπως για συλλογική «απώθηση» της ήττας και του πόνου; (χρησιμοποιώ με παροϊμακία ελαστικότητα τον ψυχαναλυτικό όρο). Μήπως πρόκειται για αδυναμία λόγω των δικαστικών -κάποτε- πολιτικών παθών; Μήπως η διαρκώς «προσεκτική» πολιτική έναντι του εξ Ανατολών «γείτονα» δεν ενθαρρύνει ιστορικές αποτιμήσεις με τον ενδεχόμενο κίνδυνο ενός «εθνικιστικού» χαρακτηρισμού; Μήπως είναι απλώς η «σποι-

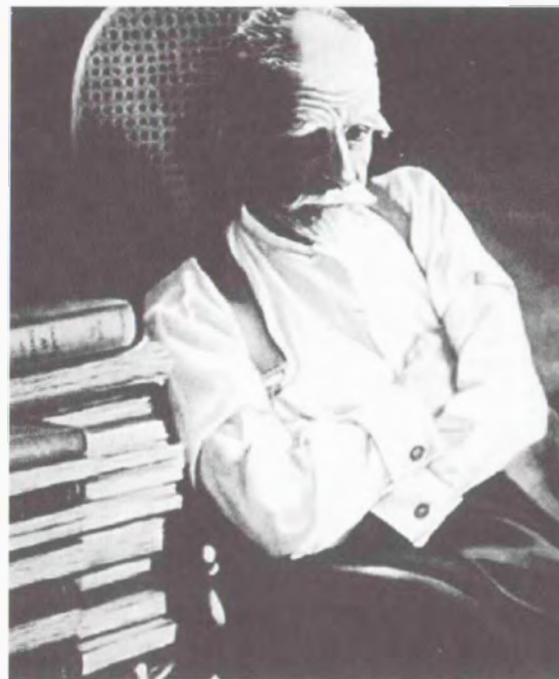

κική» νοοτροπία στην οποία έχουμε κατά καιρούς εμπέσει; Ή απλούστερα το βάρος του γεγονότος είναι μεγαλύτερο από την ικανότητα αποτίμησής του; Κανείς δεν μπορεί να απαντήσει με βεβαιότητα ή έστω να ιεραρχήσει τον κατάλογο των αιτιών...

Βεβαίως περισαεύουν οι μαρτυρίες των γεγονότων, οι καταγεγραμμένες τραγικές μνήμες, οι στοιχειωμένες διηγήσεις των αυτοπτών, που πάντα προκαλούσαν το δέος —τουλάχιστον στο δικό μου, προφυγικό απίτι. Αλλά η Μνήμη, όσο απαραίτητη και ιερή και αν είναι, δεν συγκροτεί την Ιστορία ως επιστήμη. Πολύ δε περισσότερο, δεν δημιουργεί Τέχνη. Πιθανόν η Τέχνη να χρειάζεται την Μνήμη ως «υλικό» και την Ιστορία ως στοιχειώδη γνώση και βάση για να «μετακενωθεί», να μετουσιωθεί, να «αναγεννηθεί» τα τεκταινόμενα με τους δικούς της τρόπους, τους κώδικες, τους «κανόνες», τις γενικεύσεις, τις συνθέσεις, τις αφαιρέσεις και το «κλειδιά» της.

Ο Κ. Παλαμάς για αυτό το ελλειμματικό φαινόμενο στην εποχή του μέμφεται το πρόσφατο των γεγονότων: «[...] Για την απήχηση των γεγονότων που εκάστοτε μας πολιορκούν χρειάζεται πάντοτε η απόσταση, το μάκρμα. Να περνούν το πράγμα, για να τα οντικρίζει ο τεχνίτης ολάκερα ύστερα, οπό κάποια ύψη [...]». Ο Βενέζης στο 1943 αιτιάται ομοίως τον χρόνο: «[...] Έχουμε ονάγκη την οπόσταση από τα γεγονότα, την απομάκρυνση που λυτρώνει από την ήεση των βιωμένων λε-

πομερειών [...]» Ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος επιχείρησε γενικότερη ανάλυση επί του θέματος στα 1962, πορατηρώντος την πενιχρή συνεισφορά της Τέχνης και ιδιόιτερα της Λογοτεχνίας μας σχεδόν για όλο το ιστορικά γεγονότα του τόπου μας. Δεν βρίσκει την αισθητική-καλλιτεχνική καταξίωση για καμία σχεδόν ιστορική σελίδα του τόπου μας (εξαιρώντας την Επανάσταση του 1821 και τους εθνικούς ποιητές Δ. Σολωμό και Ανδρέα Κάλβο). Αιτιάται την απουσία της ιστορικής προοπτικής, την απουσία σταθερής μνήμης, αλλά και την πυκνότητα και πολυσημία των γεγονότων. Σε αυτές τις αιτίες —ως προς το συγκεκριμένο γεγονός— προσθέτει ακόμα μία, δίνοντας ταυτόχρονα και ένα άλλοθι: «[...] Όταν η φρίκη ξεπερνάει το ανθρώπινο μέτρο, ο πεζογράφος, ο ποιητής ή ο δραματουργός είναι ανίκανος να την αντικρίσει κατά πρόσωπο. Ο λό-

γος φαίνεται φτωχός και αναιμικός και δεν καταφέρνει να αναρριχηθεί στις κορφές της πραγματικότητας [...]». Ο Στρατής Μυριβήλης για το ίδιο έλλειμμα μέμφεται την πολιτική και τα γεγονότα που ακολούθησαν: «[...] Ήρθαν αυρροή τα αλληπάλληλα γεγονότα για να συνταράξουν τα νερά, πριν ακόμα κατακαθίσουν και λαγαριάσουν από το αίμα, τις τασκιμένες δάφνες και το βόρβορο[...]». Παρά το πέρασμα όμως του χρόνου, το διαπιστωμένο αυτό το έλλειμμα εξακολούθησε. Ο Δ. Ζακυνθινός στα 1966 επιχείρησε μια άλλη ερμηνεία: «[...] Ίσως η συνείδηση του έθνους δεν έχει ακόμα σταθμίσει το μέγεθος των πραγμάτων, το βαθύτερο νόημά των, τα εγγύτερα και τα απώτερα ακολουθήματα αυτών. Εν συνόλω ούτε η Ιστορία, ούτε η τέχνη του Λόγου, ούτε αι άλλοι Τέχναι ήρθαν στο ύψος του τεραστίου τούτου συμβάντος [...]». Και ο Αιμίλιος Χουρμούζιος αναζητά τις αιτίες στο έλλειμμα, στην ανεπάρκεια των δημιουργών να καταπιαστούν με ένα τόσο μεγάλο θέμα, διότι: «[...] Η σύνθεσις, η «μετάπληση» ενός ζωντανού και κινουμένου υλικού (Ιστορία) σε στατικό, καλλιτεχνικό γεγονός (Τέχνη), είναι συγγραφικό δώρο ανώτατου βαθμού [...]».

Στην πραγματικότητα καμία Μορφή τέχνης στην Ελλάδα δεν έχει εκφραστεί θεματικά με αισθητική επάρκεια για την Μικρασιατική καταστροφή με μοναδική εξαίρεση το Μυθιοτόρημα. Και μάλιστα το μυθιοτόρημα μιας συγκεκριμένης εποχής και κάποιων συγκεκριμένων συγγραφέων, κατά βάση των: Ηλία Βενέζη, Στρατή Μυριβήλη, Κοσμά Πολίτη, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου, Στρατή Δούκα, Τάσου Αθανασιάδη, Διδώς Σωτηρίου, Γ. Θεοδοκό, Φ. Κόντογλου. Και από τους νεότερους την Ε. Φακίνου, τον Ν. Θέμελη κ.ά. Όσο για άλλους μεγάλους μάστορες της πέννας, όπως για παράδειγμα ο Γ. Ξενόπουλος, στο μυθιοτόρημά του «Πρόσφυγες», φαίνεται να ακούει τον πόνο των προσφύγων αλλά δεν αποφεύγει να αισθανθεί παρά μόνο την συμπάθεια και να εκφράσει κάποιες μορφές μοιρολατρία, αποδίδοντας εξωτισμό στην αισθηματική ιστορία μιας Σμυρνιακής προσφυγοπούλας. Στις άλλες τέχνες του Λόγου, κυρίως στην Ποίηση, το θέμα δεν ευτύχησε. Ακόμα και ο Ίωνας, Γ. Σεφέρης, παρά το γεγονός ότι το «αμετακίνητο άλγος» της τέχνης του, η βαθιά πληγή, η διαποτισμένη μελαγχολία φαίνεται να αντλεί και ίσως να συνυφάνεται με την απώλεια του παιδικού Παραδείσου κάπου στη Σμύρνη, εμφανίζει το θέμα στην ποίησή του ορισμένως: «[...] Ό,τι αγάπησα χάθηκε μαζί με τα σπίατα \ που ήταν καινούργια το περασμένο καλοκαίρι \ και γκρεμίσαν με τον αγέρα του Φθινοπώρου [...]». Ούτε ο Παλαμάς στο «Τραγούδι της Προφυγιάς» καταφέρνει να ορθεί σε γνώριμά του ποιητικά ύψη, ούτε επιτυγχάνει κάτι βαθύτερο παρά την έκφραση μιας βαθιάς συμπόνιας. Ούτε και ο Οδυσσεύς

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
 (ΘΕΣ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΝ
 ΙΕΡΑΣΠΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙ-
 ΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ, ΤΩΝ κ. κ. ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡ-
 ΑΙ ΕΜΕΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΝΤΑΙ ΠΑΡΨΗΦΕΙ.- ΑΥΤΟ ΕΠΙΣΧΕΔΙΑ.- ΤΙΘΩΡΙΑ ΦΟΡΤΩΘΕΑΝΤΟΣ ΤΑΓΜΑΤΑΡΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ - ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ Υ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ
 ΟΜΙΑΔΩΝ ΟΙ κ. κ. ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Ελύτης, που ως παιδί στη Λέσβο γνώρισε ασφαλώς την ατελείωτη σειρά των πλεούμενων, έμφορτων από τους Πρόσφυγες της Ιωνικής ακτής, δεν φαίνεται να βρήκε το Λόγο μια ποιητικής καταγραφής, οντιληπτής σε εμένα τουλάχιστον.

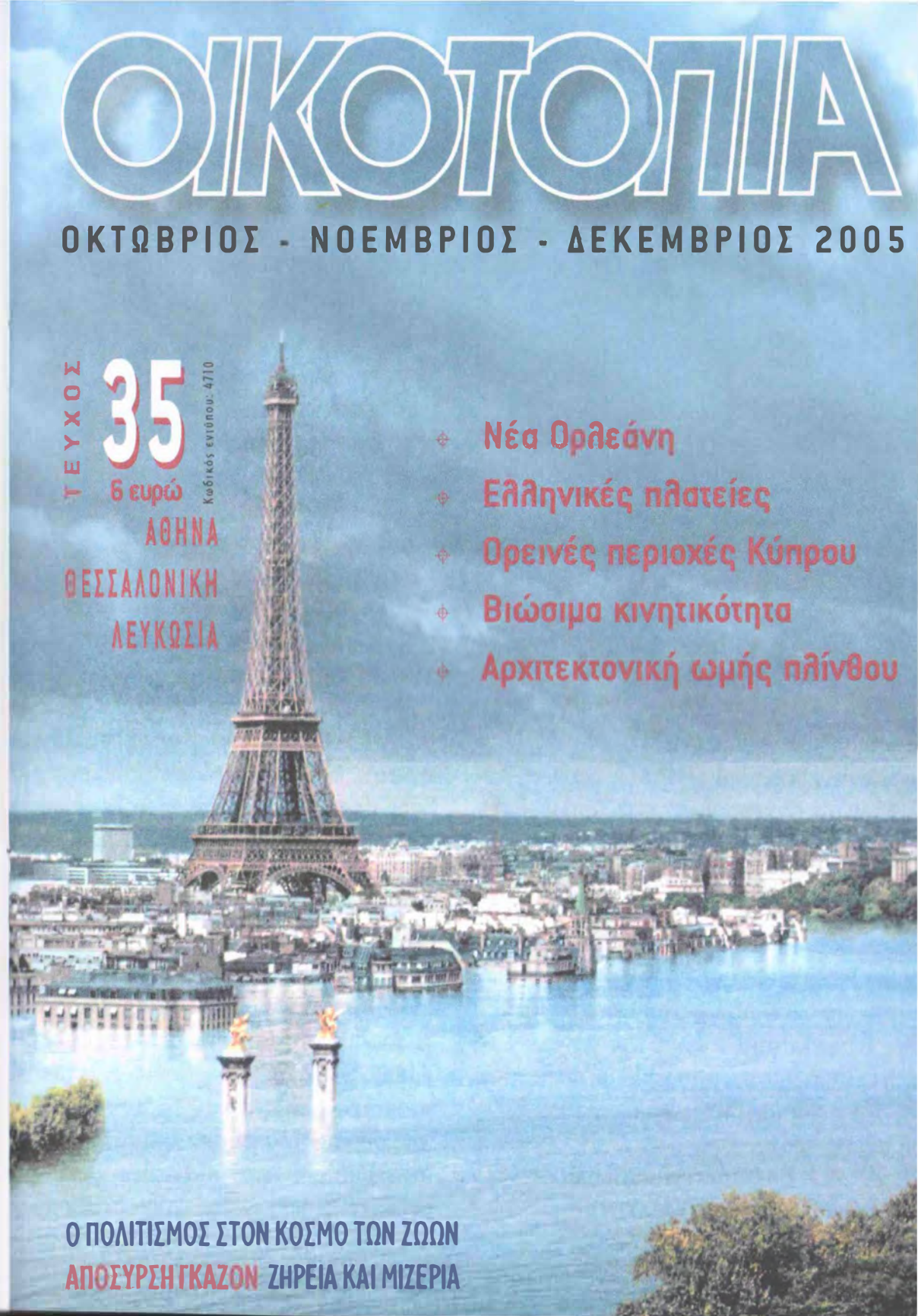
Σε ελόδοοσα κλίμακα κινείται και το θέατρο, στο επίπεδο της δραματουργίας. Στα ελάχιστα —ούτε δυο δεκάδες— θεατρικά έργα που έχουν γραφτεί για το θέμα, δεν υπάρχει κάποιο που υπερβαίνει την περιγραφή ή την στελή απόπειρα, όπως καταγράφει ο Παύλος Χατζημωσής στη σχετική βιβλιογραφία του: «1919-1978 — Μικρασιατική εκστρατεία, ήττο, προαφυγιά» (εκό. Ερμής 1981). Από αυτό κανένα δεν είναι έργο που γνώρισε περισσότερο από ένα ή δυο ανεβόμοτο, παρασώσεις και δεν ξεπέρασε την εποχή του.

Η πενία αυτή μπορεί αμέσως να καταγραφεί σε ορισμένους—ελάχιστους θεατρικούς τίτλους, των παιγμένων θεατρικών έργων: Η δασκευασμένη για θέατρο από τον Ν. Μάτσα «Γαλήνη» του Βενέζη (1958), η «Μαριτόνα» του Γ. Ξενόπουλου (1923) με κεντρική ηρωίδα μια προσφυγοπούλα, που παίχτηκε από την Σμυρνιά Κυβέλη, «Η τραγωδία του Αιγαίου» του Β. Μόρου (1961), «Οι Πρόσφυγες» του Κ. Τρυπάνη (παίχτηκε το 1983) και «Η οίκη των 6» του Β. Βασιλικού.

Από εκεί και μετά αναφέρουμε θεατρικό έργο που γρόφτηκαν με θέμα τη Μικρασιατική καταστροφή και δεν γνωρίζουμε για πολλά από αυτό αν ανέβηκαν ποτέ σε θεατρική οκνή: Δ. Γκολικά: «Η οφογισαθείσα Σμύρνη» (1923). Α. Χατζηπαυστόλου: «3 μονόπρακτο: Ο δοίμων, ο σύντροφος, οι κολασμένοι». Α. Ποπαδόπουλου: «Σύλβιος». Π. Λομνήδη: «Η θετή μόνα» —έμμετρος διήγησις, 2 μαθητών εν Σύρω-(1926). Σ. Πώρος «Σμυρναϊκή οφαγή»— έμμετρο προσφυγικό δράμα- (1926). Σ. Βοντεκάκη: «Ο φυγάς και ο ήρωας» (1927), Ε. Παπαδημητρίου: «Η Ανατολή»— θεατρική δασκευή.

Η δραματογραφική αυτή πενία δηλωτική του προαναφερόμενου ελλείμματος σημαίνει στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου και τη θεμοτική του, μέγα και δυσεξήγητο χόμο!...

(*) Η Ευανθία Στιβανάκη είναι επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών

ΟΙΚΟΤΟΠΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005

ΤΕΥΧΟΣ **35** 6 ευρώ Κωδικός ευτύπου: 4710
 ΑΘΗΝΑ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

- ◆ Νέα Ορλεάνη
- ◆ Ελληνικές πλατείες
- ◆ Ορεινές περιοχές Κύπρου
- ◆ Βιώσιμα κινητικότητα
- ◆ Αρχιτεκτονική ωμής πλίνθου

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΖΩΩΝ
 ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΓΚΑΖΟΝ ΖΗΡΕΙΑ ΚΑΙ ΜΙΖΕΡΙΑ

«Πρακτικό Οδηγό Χορηγίας» του Θαλή Κουτούπη

Χορηγία: Συνηθισμένες συγχύσεις

Το «Δ» προδημοσιεύει και παρουσιάζει αποκλειστικά, το καινούργιο εγχειρίδιο του κορυφαίου Συμβούλου Επικοινωνίας, Θαλή Π. Κουτούπη, «Πρακτικός Οδηγός Χορηγίας για χορηγούς και αποδέκτες χορηγίας», το οποίο θα κυκλοφορήσει τον Οκτώβριο από τις εκδόσεις «Σάκκουλα» Α.Ε.

Με τον υπό έκδοση οδηγό (και μετά τους δύο προηγούμενους «Πρακτικό Οδηγό Διαφήμισης» και «Πρακτικό Οδηγό Δημοσίων Σχέσεων»), ο Θ.Π.Κ προσπαθεί να ρίξει φως στο σκοτεινό τοπίο του πολύπαθου αρκαιοελληνικού θεαμού της χορηγίας και επιτυχώς βάζει τα πράγματα σε «τάξη», όπως έκανε άλλωστε και με τα προηγούμενα βιβλία του.

Το ποιος άκουσε ή έκανε πράξη ή έστω σεβάστηκε όλα αυτά τα χρόνια τα όσα έγραψε ο Θαλής Κουτούπης, αφήστε το καλύτερα, είναι τεράστιο θέμα, του οποίου τα αποτελέσματα υφιστάμεθα όλοι καθημερινά από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και εφημερίδας.

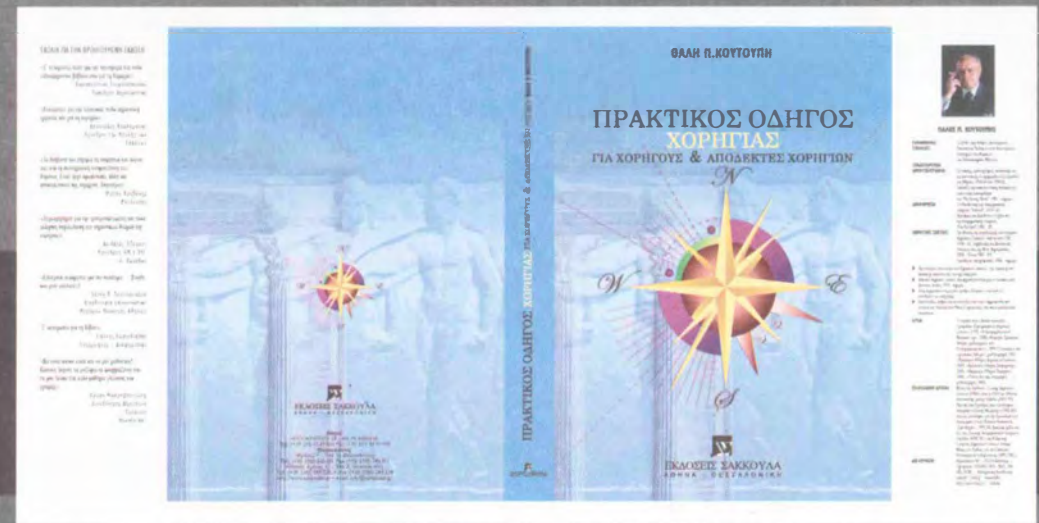
(Το «ό» πάντως, σχεδιάζει μια ημερίδα γύρω από τα θέματα αυτά και κυρίως της χορηγίας, γιατί σε όλη την Ελλάδα πολλά δεν συμβαίνουν...)

Πολλοί —κακόπιστοι απολύτως, κατ' εμέ— μπορεί να σμφιαβητήσουν τον επιθετικό προσδιορισμό «κορυφαίος» για τον Θαλή. Π. Κουτούπη, είμαστε λοιπόν ανοικτοί σε όποια συζήτηση...

Σε ποιους απευθύνεται, όμως, το βιβλίο;

Από τα περιεχόμενα και μόνον αντιλαμβάνεται κάποιος, πως απευθύνεται τόσο σε ειδήμονες όσο και σε «ειδήμονες». Ο Θ.Π.Κ με τη γνωστή του αγάπη και φροντίδα, τάκτ και ευγένεια αγκαλιάζει σπουδαστές, φοιτητές, νέους επαγγελματίες, αλλά και τους ίδιους τους επίδοξους χορηγούς.

Ο νέος οδηγός τιμά το όνομά του κυριολεκτικά, καθίσταται δε πυξίδα, απαραίτητο βοήθημα και ελπίδα ότι μπορεί να αρχίσει να ξεθολώνει το τοπίο στη χώρα του «άρπα κόλλα» και της «αρπαχτής» (σταθείτε με προσοχή στην εισαγωγή του Χρήστου Δ. Λαμπράκη και θα καταλάβετε τι ακριβώς εννοώ) και μια ακόμα ελπίδα η πρώτη σοβαρή προσπάθεια ελληνικού στίγματος στην ανύπαρκτη βιβλιογραφία και αυτού του πολύπαθου χώρου. **Λέιπι Ζιάνου**

Όπως είναι φυσικό, το νεοπαγές του θεαμού —κινήτρια δύναμη του οποίου είναι προς το παρόν μάλλον ο αυρμός, παρά η μελετημένη, συνειδητή, στρατηγική επιλογή— έχει δημιουργήσει συγχύσεις και κρύβει παγίδες. Ο βασικός παράγοντας της σύγχυσης είναι το γεγονός ότι η αναγέννηση του χορηγικού θεαμού συνέπεσε με την άνθηση της εμπορικής σύμβασης προβολής, με άξονα τη χρηματοδότηση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών (sponsoring). Παράλληλα, αυτή η αναγέννηση συνοδεύεται από την εμφάνιση πληθώρας «ειδικών», αλλά και εταιριών, που ευαγγελίζονται σχετική γνώση και πείρα. Σίγουρα, κάποιοι απ' αυτούς ξέρουν το αντικείμενό τους. Φοβάμαι όμως ότι η πλειονότητα είδε απλώς στον θεαμό της χορηγίας μια προσοδοφόρο επαγγελματική ευκαιρία και προσάκρωσε σ' αυτή, χωρίς καμία σχετική προηγούμενη γνώση ή πείρα. Θεμιτό μεν, αλλά και επικίνδυνο, για όσους προσφύγουν στις υπηρεσίες αυτών των «μθητευόμενων μάγων».

Κι επειδή —όπως είναι φυσικό, λόγω του νεότευκτου του θεαμού— άγνοια υπάρχει και στην πλευρά των παραγωγών πολιτισμικών αγαθών και υποψήφιων αποδεκτών χορηγιών, αλλά και των χορηγών, ο παρατηρητής του σημερινού ελληνικού χορηγικού περιγύρου δεν δυσκολεύεται να διαπιστώσει ότι τα πράγματα —πλην εξαιρέσεων— γίνονται ευκαιρικά και τυχαία. Κι αυτό αποτελεί σοβαρό κίνδυνο σε βάρος και των χορηγών, αλλά και, κυρίως, σε βάρος του ίδιου του θεαμού.

Μία από τις γενεσιουργές αιτίες της σύγχυσης είναι η μεταφορά των όρων Sponsor Sponsoring στην ελληνική γλώσσα και μάλιστα με τις κακόηχες λέξεις «απόνοσρας», «απονοσάρραμα» και «απονοσάρρω» ή ακόμη και το εντελώς ασύστατο «απονοσάρρω».

Οι όροι αυτοί χρησιμοποιούνται γενικώς και αόρισκτως, είτε πρόκειται για κοινωνική, αυθεντική χορηγία είτε για συνδίαφήμιση είτε για επιχειρηματική σύμπραξη, με βάση κάποιο καθαρά εμπορικού περιεχομένου σύμβαση προβολής με χρηματική αντιπαροχή. Τα λεξικά της αγγλικής γλώσσας «Penguin» και «American Heritage» ρίχνουν αρκετό φως στην πηγή της σύγχυσης:

Χορηγία: Συνηθισμένες συγχύσεις

Sponsor - sponsoring (ρήμα και απαρέμφαστο): εγγυώμαι, συντρέχω, πατρονάω, γίνομαι ανάδοχος, χρηματοδοτώ ραδιοφωνική ή τηλεοπτική εκπομπή.

Sponsor (επίθετο): χρηματοδότης, εγγυητής, ανάδοχος, πάτρονας, ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής εκπομπής.

Sponsorship (ουσιαστικό): ανασοχή, υπό την αιγίδα.

Από τα παραπάνω είναι ολοφάνερο ότι στην αγγλική γλώσσα ο όρος *Sponsor - Sponsoring* προσδιορίζει κυρίως και ρητά τη χρηματοδότηση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων με αντιπροσώπη την προβολή του χορηγού, που άνηψε κυρίως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Για να γίνει απολύτως κατανοητή η έννοια του όρου, καλό είναι να δούμε ιστορικά την προέλευσή του. Κάποιοι διαφημιστές της *Madison Avenue* της Μέκκας της διαφήμισης Νέας Υόρκης, οκέφτηκαν ένα έμμεσο και πιο έξυπνο τρόπο διαφήμισης των προϊόντων των πελατών τους. Επεσήμαναν κάποια επιτυχημένα ραδιοφωνικά προγράμματα με υψηλές ακροαματικότητες και πρότειναν στους αντίστοιχους ραδιοφωνικούς σταθμούς να αναλάβουν το κόστος παραγωγής τους, υπό τον όρο ότι στην εκφώνηση και την αποφώνηση του προγράμματος θα έλεγαν ότι την εκπομπή την προσέφερε το διαφημιζόμενο προϊόν, το οποίο θα είχε και τη διαφημι-

στική αποκλειστικότητα. Παράλληλα, κατά τη διάρκεια της εκπομπής, θα αναμεταδίδονταν ένθετα συμβολικά διαφημιστικά μηνύματα για το ίδιο προϊόν. Αυτός ακριβώς ο τρόπος διαφήμισης βαφτίστηκε «*sponsoring*» και ο «ιδιότυπος» διαφημιζόμενος «*sponsor*». Η πρακτική αυτή συνεχίστηκε και επεκτάθηκε στην τηλεόραση, όταν αυτή πήρε τα νιά από το ραδιόφωνο στη διαφήμιση.

Έκτοτε ο όρος άρχισε να χρησιμοποιείται αναλογικά και για άλλες παρεμφερείς, καθαρά εμπορικές δραστηριότητες, με αποκλειστικό στόχο την προβολή και διαφήμιση, αλλά —δυστυχώς— και για καθαρόαιμες κοινωνικές χορηγικές δραστηριότητες.

Το ρήμα «*sponsor*» ταυτίζεται κυρίως, σύμφωνα πάντα με τα λεξικά, με το ρήμα «*χρηματοδοτώ*», με την έννοια που ανέφερα παραπάνω. Και το ίδιο ακριβώς ισχύει και με τη λέξη «*Sponsoring*», που είναι η απαρεμφατική μορφή του ρήματος. Αντίθετα, το ουσιαστικό «*Sponsorship*» προσιδιάζει περισσότερο στη φύση της κοινωνικής χορηγίας, τόσο με την ερμηνεία του ως ανασοχής, όσο και με αυτή της αιγίδας, που ενέχουν μια πιο διακριτική κοινωνικής χροιάς διάσταση. Αν θέλουμε λοιπόν να ξεκαθαρίσουμε τους όρους και στις δύο γλώσσες, θα πρότεινα:

Εμπορική Χορηγία - Sponsoring: για τις κάθε είδους «χορηγικές» επιχειρηματικές δραστηριότητες, με εμπορικούς καθαρά στόχους και κυρίως τις συμβάσεις διαφήμισης και προβολής από τα Έντυπα και Ηλεκτρονικά Μέσα Ενημέρωσης (Ε.Η.Μ.Ε.) ή/και την προώθηση και αύξηση πωλήσεων.

Χορηγία (Κοινωνική) - Choregia - Sponsorship: για τις κάθε είδους δραστηριότητες, που στοχεύουν σε κοινωνική προσφορά και καλλιέργεια της εικόνας του χορηγού, ως «καλού πολίτη» και ενέχουν μεταφορά πάρων από τον ιδιωτικό στον δημόσιο—κοινωνικό τομέα.

περιοδικό

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

39 ΤΕΧΝΗ
ΕΝΤΟΣ

Κείμενα: Έθελνα Αλεξανδράκη

Αιελής... αιέλεια

Το πόσο ακριβό είναι το θέατρο και πόσο εύκολο είναι για τον μέσο πολίτη να ηγαίνει, είναι κάτι που δεν θίγεται πρώτη φορά. Το γαϊτανάκι του «τις πταίει» είναι μεγάλο και μάλλον δύσκολο να «ξεμπλεχτεί». Αναμφίβολα οι ηθοποιοί πρέπει να πληρώνονται καλά και τα θέατρα πρέπει να μπορούν να συντηρούνται—πόσοι δεν έχουν καταστραφεί οικονομικά. Οι επιδοτήσεις δεν είναι μεγάλες, ενώ πολλά θέατρα δεν παίρνουν καθόλου επιδότηση. Στην Πάτρα, για παράδειγμα, υπάρχει κυρίως το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. που παίρνει όχι μικρές επιδοτήσεις (τη χρονιά που μας πέρασε μάλιστα είχε δημιουργηθεί μεγάλο θέμα με τις υπέρογκες χρηματοδοτήσεις και τα υπέρογκα έξοδα του θεάτρου θέμα που έχει «παγώσει» προς το παρόν) και το καλοκαίρι τον Οργανισμό Καλλιτεχνικών Εκδηλώσεων που φέρνει στην Πάτρα πολλές θεατρικές παραγωγές, επίσης επιδοτούμενο.

Επειδή το θέμα είναι πραγματικά μεγάλο και μια επιφανειακή προσέγγιση δεν θα είχε νόημα, θα εστιάσω στους κατόχους «ατέλειες», που δικαιούνται δωρεάν είσοδο—έτσι ονομάζεται η ταυτότητα από φορείς που έχουν σχέση με το θέατρο και δίνει το δικαίωμα στους κατόχους της να μπαίνουν δωρεάν— και δεν μπορούν να την χρησιμοποιήσουν πουθενά στην Πάτρα.

Κατά κύριο λόγο, οι θεατές της Πάτρας που δικαιούνται δωρεάν είσοδο, είναι οι φοιτητές του τμήματος Θεατρικών Σπουδών, αλλά και οι απόφοιτοι που ανήκουν στον ΠΕΣΥΘ (Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων) που όχι μόνο θέλουν, αλλά και πρέπει να βλέπουν πολλές παραστάσεις. Επιπλέον, μπορεί να συντρέχουν ερευνητικοί λόγοι και να επιβάλλεται η πολλαπλή θέαση κάποιων παραστάσεων. Σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει ο ενδιαφερόμενος να καταφύγει στην «επαιτεία» προκειμένου να πραγματοποιήσει την εργασία του.

Το καλοκαίρι που μας πέρασε (αλλά και όλα τα προηγούμενα), σε καμία παράσταση δεν ίσχυε η «ατέλεια» εκτός από τις παραστάσεις του Εθνικού που δέχονταν ωστόσο ατέλεια μόνο από τον Σ.Ε.Η. (Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών). Αντίθετα, στην Επίδαυρο το Ελληνικό Φεστιβάλ, δέχονταν κανονικά ατέλειες, ενώ και τα φοιτητικά εισιτήρια ήταν πιο φθηνά από την Πάτρα όπως και από άλλες άλλες πόλεις..

Από την άλλη το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Πάτρας ορίζει το «δωρεάν» στα 6 ευρώ. Η Πάτρα είναι μία από τις ελάχιστες πόλεις που συνδύαζει και ένα υψηλού επιπέδου (κατά γενική ομολογία)

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. και πανεπιστημιακό τμήμα πάνω στο αντικείμενο του θεάτρου. Κι όμως, όχι μόνο δεν υπάρχει συνεργασία μεταξύ των δύο φορέων—θέμα που δεν είναι της παρούσης— αλλά υποχρεώνει και τους φοιτητές να πληρώνουν εισιτήριο. Αυτό θα ήταν ίσως λογικό για τα Σαββατοκύριακα, που συνήθως έχουν περισσότερο κόσμο, και για τις περιορισμένου αριθμού παραστάσεις, όταν υπάρχει μεγάλη ζήτηση εισιτηρίων.

Δεν δικαιολογείται όμως να μην μπορούν οι φοιτητές ούτε μία μέρα την εβδομάδα να πάνε στο θέατρο δωρεάν, και μάλιστα σε ένα θέατρο επιδοτούμενο. Κανείς σφαλώς δεν έχει την απαίτηση να πάει στην ημετέρα δωρεάν, κανείς δεν έχει την απαίτηση να ηγαίνει όποτε θέλει δωρεάν. Θα μπορούσαν να οριστούν όμως, μία ή δύο μέρες την εβδομάδα που να μπορούν να μπαίνουν δωρεάν όσοι το δικαιούνται. Στην Αθήνα δεν υπάρχει θέατρο που να μη δέχεται ατέλεια. Κάποια, που συγκεντρώνουν πολύ κόσμο, έχουν ορίσει κάποια καθημερινή που είναι για τις στέλειες, άλλα δέχονται όλες τις καθημερινές εκτός Σαββατοκύριακου, κάποια άλλα δέχονται και το Σαββατοκύριακο αν δεν υπάρχει πολύς κόσμος, ενώ υπάρχουν και εκείνα που δέχονται όλες τις μέρες χωρίς καμία προϋπόθεση.

Αυτή η άρνηση αποδοχής αυτού του δικαιώματος είναι κάτι που δεν περνάει σοκολίσσο τόσο από τους φοιτητές όσο και από τους απόφοιτους. Σε επικοινωνία που είχαμε με τους εκπροσώπους των φοιτητών του τμήματος Άλκη Χαρογιάν και Θωμά Κολοβό, μας είπαν πως έχουν αυθεντιάσει αρκετές φορές για το θέμα αυτό και σχεδιάζουν να έρθουν σε επαφή με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ για να το συζητήσουν. Επιπλέον, υποστηρίζουν πως αυτή η στάση του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. οφείλεται σε κάποια άτυπη μορφή κόντρας μεταξύ μελών του θεάτρου και καθηγητών του τμήματος. Με τη συνάντηση που προγραμματίζουν σκοπεύουν αφενός στο να δημιουργήσουν μια γέφυρα επικοινωνίας με μακροπρόθεσμο ορίζοντα και αφετέρου στο να αμβλύνουν όποια διαφορά μπορεί να υπάρχει.

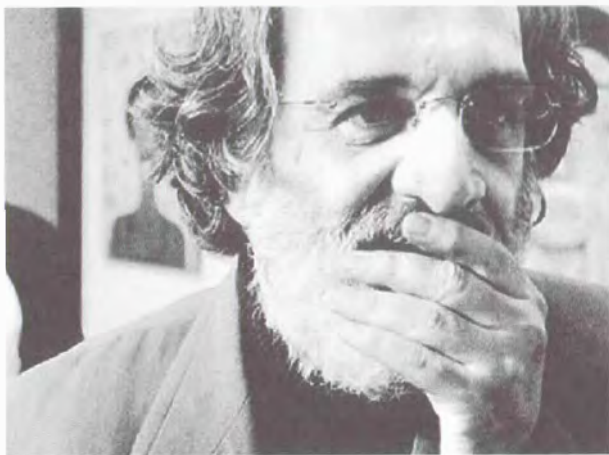
Οι δικαιούχοι ατέλειες πάντως δεν είναι και τόσο πολλοί ώστε να δημιουργείται πρόβλημα με τη δωρεάν είσοδό τους. Επιπλέον, αν υπάρξει σωστή πολιτική ατέλειες, θα δοθεί η δυνατότητα σε πιο πολλούς φοιτητές Θεατρολογίας να παρακολουθούν περισσότερες παραστάσεις. Γιατί μπορεί το εισιτήριο να μην είναι τόσο πια ακριβό, αλλά όποιος έχει υπάρξει φοιτητής—σε χαλεπούς μάλιστα καιρούς—δεν χρειάζεται και πολλές εξηγήσεις. Όποιος πάλι δεν έχει υπάρξει, πρέπει να μάθει...

Γεύση από χειμώνα

Οκτώβρης πια, και όλα τα θέατρα, αθηναϊκά και περιφερειακά, έχουν μπει στην τελική ευθεία προετοιμασιών των χειμερινών τους παραγωγών. Πολλά τα θέατρα, όπως πολλές και ενδιαφέρουσες είναι οι φετινές συνεργασίες. Τα έργα που έχουν επιλεγεί καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα του παγκοσμίου δραματολογίου: καινούρια αλλά και ήδη γνωστά νεοελληνικά έργα, αμερικάνικο θέατρο, μюзикаλ, δισκαυές γνωστών έργων και ασφαλώς κλασικό ρεπερτόριο.

Κλασικά έργα για τρεις από τις σκηνές του Εθνικού. Τον Δημήτρη Καταλειφό θα δούμε στο ρόλο του «Βασιλιά Ληρ», ενός από τα σημαντικότερα έργα του Σαίξπηρ (Shakespeare), που σκηνοθετεί για λογαριασμό της Κεντρικής Σκηνής ο Σλόμπονταν Ουνκόφκι (Slobodan Ucnovski). Οι παραστάσεις ξεκινάνε στις 25 Νοεμβρίου. Στη Νέα Σκηνή ο Δημήτρης Λιγνάδης σκηνοθετεί την «Τραγική ιστορία του δόκτορος Φάουστους» του Κρίστοφερ Μάρλοου (Christopher Marlow). Το έργο, γραμμένο το 1588, είναι το πρώτο που επιχειρεί να δραματοποιήσει το μύθο του αλχημιστή επιστήμονα, εγχείρημα που συμπληρώθηκε αργότερα από πολλούς συγγραφείς, με εξέχον το έργο του Γκαίτε (Goethe). Ο Στάθης Λιβαθινός έχει επιλέξει για την Πειραματική Σκηνή το «Ονειρόγραμμα» του Αύγουστου Στρίντμπεργκ (August Strindberg), έργο με πρωτοποριακή για την εποχή του δομή, αφού ουσιαστικά υιοθετεί την ανακολουθία

Ο Δημήτρης Καταλειφός θα ερμηνεύσει τον σαιξπηρικό «Βασιλιά Ληρ» σε σκηνοθεσία Σλόμπονταν Ουνκόφκι.

του ονείρου. Παράλληλα, στην Πειραματική Σκηνή, θα παρουσιαστούν τρία έργα νέων Ελλήνων συγγραφέων σε ενιαία παράσταση, από τις 31 Οκτωβρίου. Το «Τραστ» του Νίκου Λαμπρόπουλου, οι «Συνεχόμενοι Λυγμοί» του Ηλία Πολλάτου και το «Versus» του γνώριμου της αχαϊκής πρωτεύουσας Χρήστου Στρέπκου.

Από τα ρεπερτόριο των θεάτρων δεν θα μπορούσε να λείπει και ο Μπρεχτ (Brecht): «Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν» παρουσιάζεται από την Άννα Κοκκίνου στο «Σφενδόνη» και η «Όπερα της πεντάρας» σε συμπαραγωγή του

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας με τις θεατρικές επιχειρήσεις Λειβαδά, με τον Γιάννη Μπέζο σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλίδη, ενώ η Λυδία Κονιόρδου θα είναι η Γκρούσα του «Κύκλου με την κιμωλία» που σκηνοθετεί ο Κώστας Τσιόνος για το Εθνικό.

Ο κινέζικος μύθος του «κύκλου με την κιμωλία» που έχει αποτελέσει και τον πυρήνα του ομώνυμου έργου του Μπρεχτ, γίνεται παιδικό θέατρο από τον Γιάννη Καλατζόπουλο με τον τίτλο «Σολομώντεια λύση», εγκαινιάζοντας στις 16 Οκτωβρίου τη χειμερινή θεατρική σεζόν του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας. Το έργο σκηνοθετεί η Γλυκερία Καλαϊτζή.

Την «τιμητική» του έχει και ο Τένεσι Ουίλλιαμς (Tennessee Williams), αλλά και το αμερικάνικο θέατρο γενικότερα. Η Άννα Βαγενά ξεκινάει στις 14 Οκτώβρη στο θέατρο «Μεταξουργείο» με τον «εύθραυστο» «Γυάλινο κόσμο» σε συνεργασία με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βόλου, ο Νίκος Καμτσής σκηνοθετεί το τολμηρό και σκοτεινό «Ίσφινικά πέρσι το καλοκαίρι» στο «Τόπος αλλού», ενώ ο Στράτος Τζώρτζογλου θα είναι ο «Ορφέος στον Άδη», σε ένα ρόλο που έχει σφραγιστεί από τον Μάρλον Μπράντο (Marlon Brando) στην κινηματογραφική του μεταφορά («The fugitive kind»). Θα δούμε και μία δισκαυή από το θέατρο Τέχνης: ο Δημοσθένης Παπαδόπουλος δισκαυάζει και πρωταγωνιστεί στο «Λεωφορείον ο Πόθος».

Στο θέατρο «Άλμα» θα δούμε το «Παράξενο ιντερμέτζο» του Ευγένιου Ο' Νηλ

Η παιδική – εφηβική παράσταση «Σολομώντεια λύση» του Γιάννη Καλατζόπουλου βασισμένη στον παλιό κινέζικο μύθο του «κύκλου με την κιμωλία» ανεβαίνει από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας.

(Eugene O' Neill). Το «Ταξίδι στο Μπόουντιφουλ» του επίσης αμερικάνου Χόρτον Φουτ (Horton Foote), βραβευμένου με Όσκαρ (δισκαυασμένου σεναρίου) και Πούλιτζερ (1995), ανεβάζει το θέατρο Διαδρομή, με την Αντιγόνη Βαλάκου στον πρωταγωνιστικό ρόλο της Κάρυ Γουάτς. Διπλή επιλογή για το θέατρο των «Εξαρχείων» και τον Τάκη Βουτέρη με το μονόπρακτο του Άρθουρ Μίλλερ (Arthur Miller) «Δεν θυμάμαι τίποτα» και το καινούριο έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη «Οι δύσκολες νύχτες του κ. Θωμά». Πρόκειται για ένα μονόλογο ενός ανθρώπου βουλιαγμένου στη μοναξιά που αγγίζει τα όρια του παραλόγου.

Εκτός από τις «Δύσκολες νύχτες» του Καμπανέλλη, θα δούμε αρκετά ακόμη νεοελληνικά έργα. Λούλα Αναγνωστάκη και «Διαμάντια και μπλουζ» από τον Ανδρέα Βουτσινό με την Ζωή Λόσκαρη, και η «Παρέλαση» για το θέατρο «Αμόρε». Ακόμη, έργα των Μπόμπη Τσικληρόπουλου, Σταύρου Τσιώλη, Βασίλη Κατσικουήρη και Γιάννη Χρυσούλη έχουν ήδη προγραμματιστεί να πάρουν το δρόμο για το σανίδι, ενώ αρκετά ακόμα νέα έργα Ελλήνων συγγραφέων σχεδιάζονται να παρασταθούν από τις αρχές του 2006.

Εμείς θα είμαστε εκεί να τις παρακολουθήσουμε, να σας προτείνουμε και να τις συζητήσουμε.

Ξεφυλλίσαμε...

Hugh Trevor-Roper

Χίτλερ - Οι τελευταίες μέρες - 1945

Ιωλκός 2005

Το Σεπτέμβριο του 1945, η τύχη του Χίτλερ πορομένει ένα μεγάλο μυστήριο. Στο Hugh Trevor-Roper, αξιωματικό των Μυστικών Υπηρεσιών, ανατέθηκε η επίλυσή του. Το βιβλίο αφηγείται την εξωπραγματική ιστορία των τελευταίων ημερών του Τρίτου Ράιχ των χιλίων στο Κατοφύγιο του Βερολίνου. Μια καταγραφή εκείνου του προσχεδιασμένου, τελετουργικού φινάλε ενός τρομερού κεφαλαίου της ιστορίας.

Έραη Σωτηροπούλου

«Αχτιά στο σκοτάδι»

Κέδρος 2005

Γυναίκες όλων των ηλικιών, με περιπέτειες που τις πιο πολλές φορές έχουν στο επίκεντρο τον έρωτα βρίσκονται στις σελίδες των διηγημάτων της Έραη Σωτηροπούλου που δεν αποφεύγει τον πειρασμό να «παίξει» με τους ήρώές της, να τους υπονομεύσει και να τους παρουσιάσει όσο γίνεται πιο πλήρεις.

Δ. Σωτηρόπουλος, Αστ. Χουλιαρός, Σ. Ρούσσοσ, Π. Σακιάς

«Ο Τρίτος Κόσμος»

Παπαζήσης 2005

Η πολιτική, η επιστήμη, το οικονομικά και οι διεθνείς σχέσεις είναι τομείς για τους οποίους οφείλουμε να έχουμε απόλυτη γνώση όταν συζητάμε για μία χώρα ή για μια περιοχή του πλανήτη. Πολύ περισσότερο όταν μιλάμε για τον Τρίτο Κόσμο, που εκτός των άλλων έχει να υποστεί και αρκετά από τα δεινά της Ανάπτυξης που επιφυλάσσουν για τον εαυτό τους οι «αναπτυγμένες» χώρες. Σε αυτή τη γνώση στο χεύει και το βιβλίο των τεσσάρων πανεπιστημιακών καθηγητών.

Στον ωκεανό της ανθρωπίνης ψυχής

Joseph Campbell
«Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα»

Εκδόσεις ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ

του Αργύρη Καραβούλια

Ο δρόμος του ήρωα, ο δρόμος της ψυχής μέσω στον κόσμο, σε ένα σύμπαν άπειρων δυνατοτήτων και συνεχών δοκιμασιών, ο δρόμος που καλείται κάθε άνθρωπος να πάρει εκπληρώνοντας έτσι το πεπρωμένο του και ανάγοντας το Είναι του σε εκείνες τις σφαίρες που όλες οι εσωτερικές παροδόσεις και όλες οι θρησκείες μιλούν με τα πλέον διαυγή λόγια. Το βιβλίο του Τζόζεφ Κάμπελ «Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα» πραγματεύεται σε τελική ανάλυση αυτόν τον δρόμο, που σημαίνει περνάει μέσα από όλους τους δρόμους, μας καλεί στην κυριολεξία σε μια μύηση, φέρνοντας εμπρός μας το συλλογικό όνειρο της ανθρωπότητας που δεν είναι άλλο από το μύθο, μέσο από εκστατικές τελετές και προσωπικούς άθλους, από σκοτεινά τοπία και άχρονα καλέσματα, από λαβύρινθους και συμπληγάδες, από ιεροπραξίες και φυσικές τελετουργίες, από δοκιμασίες και απίθανες τοπολογίες μέχρι την τελική ανάδυση στο κέντρο, στον Σκοπό.

Πρόκειται για ένα σημαντικό έργο που καταπιάνεται με τον διαχρονικό ήρωα όπως τον είδον όλες οι θρησκείες και όλες οι παραδόσεις, οι θρύλοι και τα παραμύθια, οι διηγήσεις και τα έπη, οι λογοτέχνες και οι βάρδοι και ο Κάμπελ με καταπληκτική δεξιοτεχνία μας χαρίζει πρωτίστως τα κείμενα αυτά, ακολουθώντας έπειτα την εμπριθιά ανάλυσή του ως τον πλήρη αποσυμβολισμό τους, μεταφέροντός μας το ξεκάθαρο νόημα τους.

Ένα πρωτότυπο και γεμάτο από την φρεσκάδα της σκέψης του Κάμπελ έργο, το βιβλίο που τον έκανε γνωστό στην χώρα μας, με την βαθιά, διεισδυτική ματιά του, αποκαλύπτει τα κίνητρα και τον σκοπό του ηρωικού προ-σώπου, μέσα από διαφορετικές ερμηνείες και θεωρίες που ιχνηλατούν τα σημάδια της πορείας του ήρωα.

Ο Κάμπελ ένας προπάντων οραματιστής, μια ευγενής μεγαλοφυΐα με πολύχρονες μελέτες στην συγκριτική θρησκείολογία, στην εθνολογία και ανθρωπολογία, μελετώντας τις κοσμογονίες και μυθολογίες όλων των λαών, με συνεχείς έρευνες από διαφορετικές εκφράσεις της ανθρωπίνης γνώσης, το όνειρό του για μια βαθιά κατανόηση των παραδόσεων του κόσμου μέσα από την ψυχολογία και την ψυχανάλυση, την τέχνη και την φιλοσοφία, την κριτική σκέψη και τον οραματισμό στον ήρωα... γίνεται απτή πραγματικότητα. Σε μια κοινωνία που οι οικονομικοί δείκτες διαμορφώνουν τις αξίες της ζωής, σε ένα κόσμο που ο μονοδιάστατος λόγος της επιφάνειας επιβάλλεται πανταχόθεν βιβλίο σαν αυτό μας θυμίζουν τους αρχέτυπους δρόμους που πρέπει να βαδίσουμε, μας καλούν να συμπλεύσουμε στον κοσμικό ωκεανό της ψυχής.

Της Μυρσίνης Λιοναράκη

Ξεκίνησε ως φεστιβάλ, και έληξε υπαίθρια αγορά

Ολοκληρώθηκε στις αρχές Οκτωβρίου το 34ο Φεστιβάλ Βιβλίου στον πεζόδρομο της Διονυσίου Αρεοπαγίτου στην Αθήνα, στην τρίτη συνεχόμενη χρονιά στο χώρο κάτω από την Ακρόπολη, αφού τα προηγούμενα τριάντα χρόνια όλα συνέβαιναν στο Πεδίο του Άρεως, στην περιοχή της Κυψέλης.

Η ευθύνη της οργάνωσης ανήκει στον Σύνδεσμο Εκδότων Βιβλίου (ΣΕΚΒ) σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού, το —νεοϊδρυθέν— Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού και, βεβαίως, το Δήμο Αθηναίων ενώ το φεστιβάλ έγινε με την υποστήριξη του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου.

Σε πάνω από 250 περίπτερα και με 40.000 - 50.000 τίτλους βιβλίων οι Έλληνες εκδότες παρουσίασαν την πρόσφατη αλλά και παλαιότερη βιβλιοπαραγωγή της χώρας. Τίτλοι λογοτεχνίας, ειδικές εκδόσεις, επιστημονικά εγχειρίδια αλλά και παιδικά βιβλία πρωταγωνίστησαν στο Φεστιβάλ με βασικό σύνθημα «Το ελληνικό βιβλίο στον κόσμο».

Το ότι το φεστιβάλ έφυγε από ένα πάρκο για να μεταφερθεί σε έναν ειδικό πεζόδρομο (τον πιο ακριβό δρόμο της Αθήνας), φαινομενικά δεν παρουσιάζει κανένα πρόβλημα. Ωστόσο η αλήθεια είναι ότι το φεστιβάλ έφυγε ως φεστιβάλ και έφτασε στο «δρόμο

του πολιτισμού» ως υποίθριο αγορά. Και αυτό λόγω της ρητής απογοήτευσης του ΚΑΣ (Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο) για κάθε υπαίθριο εκδήλωση στο χώρο. Εκτός αυτού, την ευθύνη για τον χώρο αυτό μοιράζονται αρκετές υπηρεσίες (ΥΠΠΟ, ΚΑΣ, Νομαρχία, Δήμος κ.ά.) με αποτέλεσμα να καθυστερεί υπερβολικά η τελική απόφαση για το Φεστιβάλ. Φέτος, η άδεια δόθηκε στις 31 Αυγούστου, πράγμα που σημαίνει ότι ακόμα και αν υπήρχε η δυνατότητα εκδηλώσεων, αυτές θα ήταν πολύ δύσκολο να οργανωθούν. Άρα, αυτό που μένει από το ποροδοσικό αυτό φεστιβάλ δεν είναι παρά μερικοί πάγκοι στη μέση του πεζόδρομου όπου οι εκδοτικοί οίκοι πουλάνε το βιβλίο τους. Όσο το Φε-

Χρήστος Ζοκόπουλος έσπευσε, βέβαια, αμέσως να το σώσει λέγοντας ότι το τελευταίο διάστημα οι ελληνοφωνοί ανάμεσα στους οικονομικούς μετανάστες όλο και πληθαίνουν. Ωστόσο το κακό είχε γίνει. Μέσο στη μία φράση του προέδρου του ΣΕΚΒ, μάθαμε όλοι ότι ο βασικός (και μοναδικός ίσως) στόχος του Φεστιβάλ Βιβλίου είναι το κέρδος των εκδότων, δηλαδή οι πωλήσεις των βιβλίων τους. Και ότι χρέος της πολιτείας είναι να χρηματοδοτεί εκδηλώσεις για να μπορούν οι εκδότες να πουλήσουν το προϊόν τους. Αλλά μάθαμε και κάτι ακόμα πιο σημαντικό: ότι οι οικονομικοί μετανάστες δεν έχουν θέση σε μία γιορτή του βιβλίου, σε ένα φεστιβάλ του πολιτισμού. Δεν έχουν

Ο πρόεδρος των Εκδότων Γιώργος Ψύχαλος όταν ρωτήθηκε γιατί το Φεστιβάλ Βιβλίου έφυγε από το πεδίο του Άρεως, εξήγησε πως εκείνη η περιοχή έχει γεμίσει οικονομικούς μετανάστες που δεν μπορούν να αγοράσουν βιβλία επειδή δεν ξέρουν ελληνικά!

στιβάλ στεγασμένο στο πράσινο Πεδίο του Άρεως, σχεδόν καθημερινά πραγματοποιούντο στο χώρο συναυλίες αλλά και ομιλίες, συζητήσεις και άλλες εκδηλώσεις. Μία εορταστική ατμόσφαιρα πλασίσωνε μία οληθινή «γιορτή βιβλίου» και ο κόσμος συμμετείχε ενεργά όλες τις μέρες διεξαγωγής του Φεστιβάλ. Προκύπτει, λοιπόν, εύλογο τα εξής ερωτήματα: γιατί το Φεστιβάλ δεν επιστρέφει στο Πεδίο του Άρεως; Ο πρόεδρος του ΣΕΚΒ (Σύνδεσμος Εκδότων Βιβλίου), Γιώργος Ψύχαλος ανέλαβε να απαντήσει σε σχετικά ερωτήματα δημοσιογράφων στη διάρκεια της συνέντευξης τύπου λέγοντας ότι η περιοχή εκείνη έχει γεμίσει οικονομικούς μετανάστες που δεν μπορούν να αγοράσουν βιβλίο επειδή δεν ξέρουν ελληνικά.

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού

θέση στη γιορτή επειδή δεν ξέρουν καλά ελληνικά! Και εδώ οδηγούμαστε σε ένα φαύλο κύκλο που τον έχουμε ξανασυναντήσει πολλές φορές. Οι μετανάστες δεν ξέρουν καλά ελληνικά, οι μετανάστες πρέπει να μάθουν ελληνικά, το κράτος πρέπει να μεριμνήσει για αυτό, το κράτος δεν φροντίζει να μάθουν καλά ελληνικά στα δημόσια σχολεία, το κράτος απομακρύνει άρον άρον ένα φεστιβάλ από τους μετανάστες. Με λίγο λογικό το κράτος θα επιθυμούσε να μάθουν μόνοι τους καλά ελληνικά οι μετανάστες και μετά να του τηλεφωνήσουν μήπως τους καλέσει στη γιορτή. Μία γιορτή που έγινε παζάρι, μία γιορτή όπου κανείς δεν γιορτάζει, ούτε καν το βιβλίο. Οι μόνοι που γιορτάζουν είναι οι εκδότες που μετράνε το έσοδο του κάθε πάγκου. Μα... για ποια γιορτή μιλάμε;

34^ο

φεστιβάλ βιβλίου

Αναγκαία μια ριζοσπαστική ανανέωση

Η επιστροφή από το φεστιβάλ Δράμος με εντύπωση γενικά καλή και κυρίως χωρίς καμιά έντονη διάθεση για γκρίνια είναι κάτι που δεν συνέβαινε συχνά στο παρελθόν. Έχει νο κάνει με την τόσο καλύτερη ποιότητα σε σχέση με άλλα χρόνια ή οφείλεται σε μια αλλαγή οπτικής γωνίας στη προσέγγιση του θέματος μικρού μήκους, οφειλόμενη σε ένα βαθμό στη σταδιακή μετατόπισή μου από τη σκοπιά του κριτικού σε αυτή του δημιουργού;

Η κριτική επιτροπή του 28ου Φεστιβάλ Ελληνικών Ταινιών Μικρού Μήκους με πρόεδρο τον Παντελή Βούλγαρη, αναφέρθηκε στο σκεπτικό της για άλλη μια φορά, «στην εκφραστική και θεματική πολυμορφία» των ταινιών που διαγωνίστηκαν, απένειμε δε το 1ο Βραβείο

του Γιάννη Καραμπήσου

Ταινίας Μυθοπλασίας—Βραβείο Jameson (ύψους 6.000 ευρώ) στην «Προσασία» του Θεσσαλονικιού Χρήστου Νικολέρη. Μια καλοφτιαγμένη, ευχάριστη χωρίς να υστερεί σε καλλιτεχνικές προθέσεις, ολοκληρωμένη ταινία, «μμούμενη» άλλοτε δημιουργικά και άλλοτε πέφτοντας σε κλισέ, τις ξένες ταινίες του είδους (ταινίες με γκάνγκστερ και ανθρώπους του υποκόσμου)..

Οι υπόλοιπες ταινίες που ξεχώρισαν ήταν: «Τα Σαλιγκάρια της Λουλούς» του ταλαντούχου συμπατριώτη μας Παναγιώτη Φαφούτη (αφού δεν κατέκτησε κανένα από τα σημαντικά ελληνικά βραβεία εκτός του κινήτρου του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, «βολεύτηκε» με το Βραβείο Καλύτερης Βαλκανικής Ταινίας που απονείμει η επιτροπή του διεθνούς και την Τιμητική Διάκριση Αντρικού ρόλου στον Κωνσταντίνο Αβορικιώτη), μια σοκαριστική ταινία με θέμα την αντιμετώπιση που επιφυλάσσουμε στους μετανάστες και τον φανερό ή λανθάνοντα ρατσισμό ο οποίος μας διακατέχει.

«Σάμουρε» του περσινού νικήτη του φεστιβάλ Θεωρή Παπαδουλάκη, (δίκαια απέσπασε τουλάχιστον Τιμητική Διάκριση Σενορίου) «ένα κρητικό, ανατρεπτικό σχόλιο πάνω στον μύθο της λεβεντιάς, με ήρωες έναν αλλόκοτο και αλαφροϊσκιωτο στο ρόλο του λεβέντη και τη δυνατή μάνα του» όπως εύστοχα σημειώνει η ομοτιμήτρια του ελληνικού διαγωνιστικού τμήματος Γιάννα Αθανασάτου, καθηγήτρια του νέου τμήματος κινηματογράφου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου.

«Ο Φωτογράφος των Τρικάλων» του επίσης συμπατριώτη μας Βασίλη Κοσμόπουλου (2ο Βραβείο Ταινίας Μυθοπλασίας, Τιμητικές Διακρίσεις Σκηνογραφίας και Ενδυματολογίας, κίνητρο από το Ε.Κ.Κ.), μια ταινία που αγγίζει τα όρια του πολιτικού σχολίου και πρωταγωνιστούν οι πατέρας και γιος Λογοθέτης.

«Στεγνό Καθάρισμα» (δεν πήρε κανένα βραβείο, άδικο μάλλον) της Μάρως Μακρή με τη μοναδική συμμετοχή μέχρι σήμερα έλληνα σκηνοθέτη, στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Κανών για ταινίες μικρού μήκους, με το φιλμ της «Το Ταμένο», μια εύστοχη και πικρή προσέγγιση του επίμαχου θέματος της μοναξιάς των μεγαλουπόλεων και του ανεκλήρωτου των προσωπικών επιθυμιών, με πολύ καλές ερμηνείες του Αλέκου Κολιόπουλου και της Τατιάνας Λύγαρη. Στον ίδιο θεματικό άξονα κινήθηκε και η ενδιαφέρουσα αλλά

κάπως άνηση ταινία του παλιού γνώριμου του φεστιβάλ Αντώνη Σαμουράκη «Ο Ήχος του Κύματος».

«Ο Κλέφτης» (Ειδικό Βραβείο Γυναικείας Σκηνοθετικής Παρουσίας στη μνήμη της Τώνιας Μαρκετάκη) με πρωταγωνιστή τον μικρό, γνώριμο από πέρυσι Αλέξανδρο Κάβουρα, αποτελεί την πιο χαρακτηριστική ταινία με παιδάκι (υπήρξαν υπερβολικά πολλές στο φεστιβάλ), μια ευαίσθητη ματιά στον παιδικό κόσμο από την ταλαντούχα σκηνοθέτιδα Ιρίνα Μπόικο.

Από τις υπόλοιπες ταινίες ξεχώρισαν δύο ταινίες από την Κύπρο «Ημίφως» του Ανδρέα Σαββίδη και «Της Ελένης οι Ελιές» της Γιάννας Αμερικάνου, ασχολούμενες με τα προβλήματα μετάβασης από την παιδική στην εφηβική ηλικία, εμφάνισαν αρκετές αρετές αλλά και αδυναμίες. «Η Μέρα Μετά» του Χάρη Σταθόπουλου και η «Δεύτερη Φύση» του Βαρόλη Μαρινάκη (κίνητρο του Ε.Κ.Κ.), από τις 3 ή 4 χωρίς λόγια (μόνο εικόνα και μουσική), επέδειξαν κάποιες φορμαλιστικές αναζητήσεις. «Ο Τελευταίος Φακίρης» (Ειδικό Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη «Ντίνος Κατσουρίδης») σηματοδοτεί ένα ελπιδοφόρο ξεκίνημα για τον Μπάμπη Μακρίδη. Από τις ταινίες «νεανικού περιεχομένου», φτιαγμένες από νέους ανθρώπους το «Αποχαιρετώντας» της Ρηνιώς Δραγασάκη, το «Εκίτ» του Θανάση Τότσικα και «The Cut» (Τιμητική Διάκριση Γυναικείου Ρόλου στην Εύη Μέρμηγκα) της περυσινής ευχάριστης έκκληξης του Φεστιβάλ Βασιλή Κεχαγιά (Τιμητική Διάκριση για το Μοντάζ της ταινίας του), απέτελεσαν δροσερές και υποσχόμενες σκηνοθετικές παρουσίες.

Ο Ηλίας Λογοθέτης στην ταινία «Ο φωτογράφος των Τρικάλων» του Βασίλη Κοσμόπουλου

Ποιοτικές και οι τρεις ταινίες κινούμενου σχεδίου που έλαβαν μέρος με την ταινία «Πύρινος Μπελάς σε Μικρό Παραμύθι» του Νικόλαου Πετροπουλέα να κερδίζει την Τιμητική Διάκριση Animation. Οι άλλες δύο ήταν το «Μην Πετάξεις Τίποτα» του παλαίμαχου Ιορδάνη Ανανιάδη, συνέχεια του προβληματισμού που έχει ξεκινήσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια και το «The Mirror Stage» του Σπύρου Σιάκα, πολλά υποσχόμενου δημιουργού animation. Ντοκιμαντέρ μικρού μήκους δεν υπήρξε

κανένα και αυτό πρέπει να προβληματίσει τους ιθύνοντες του φεστιβάλ και του κινηματογραφικού χώρου γενικότερα. Το επίπεδο του σπουδαστικού τμήματος σε γενικές γραμμές ήταν μέτριο με τις ταινίες «Στο Παίδων» (1ο Βραβείο Σπουδαστικής Ταινίας) του Αλέξη Κορνάκου και «Υγρή Έρμη» (Βραβείο Αριότερης Τεχνικά και Καλλιτεχνικά Σπουδαστικής Ταινίας της Ε.Τ.Ε.Κ.Τ.) του Κώστα Μπασογιάννη να ξεχωρίζουν. Μέτριο ήταν φέτος και το επίπεδο των ταινιών που διαγωνίστηκαν στην κατηγορία «Έλληνες του Κόσμου». Ξεχώρισαν τις ταινίες «Blackberries» του Νικόλα Πανουτσόπουλου (1ο Βραβείο για αυτήν την κατηγορία), «Light in Shadow» των Αλέξανδρου Κωνσταντάρα, Juan Reina και Gorku Parhizgan και «Μαίγαα» του Θεόδωρου Παναγιώδη.

Το 11ο Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας κυμάνθηκε όπως πάντα σε καλά επίπεδα (όσον αφορά τις ταινίες animation το επίπεδο ήταν πολύ υψηλό, η ταινία «Ryan» του Καναδού Chris Landreth από τις καλύτερες ταινίες που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια, κέρδισε το Βραβείο για την Καλύτερη Ταινία Κινούμενου Σχεδίου) αν και όπως εύστοχα σημειώνει ο σποτιμπτής του διεθνούς τμήματος Αντρέας Παγουλάτος, κριτικός κινηματογράφου και ποιητής «διαφαίνεται στο πέρασμα των χρόνων μια επαναληπτικότητα... σαν να λείπει μια ριζοσπαστική ανανέωση». Μια ριζοσπαστική ανανέωση, που αν και φέτος ήταν μια σχετικά καλή χρονιά, χρειάζονται και οι ταινίες του ελληνικού τμήματος. Δύο από τις πολλές καλές ταινίες που είδαμε, κέρδισαν το Α΄ και Β΄ Βραβείο του διεθνούς τμήματος. «Γυναίκες Εργάτριες Φεύγουν από το Εργοστάσιο» του Χιλιανού Jose Luis Torres Leina και «Alice and I» του Βέλγου Micha Wald. Και εδώ τα ντοκιμαντέρ ήταν ελάχιστα. Κλείνουμε με μια απαραίτητη παρατήρηση. Όχι μόνο είναι ευπρόσδεκτη αλλά και απαραίτητη η χρήση των νέων τεχνολογιών και της ψηφιακής τεχνολογίας. Δεν πρέπει όμως να χρησιμοποιείται για εντυπωσιασμό. Ναι στον πειραματισμό όχι στον βιντεοκλιπίστικο εντυπωσιασμό.

Από «Τα σαλιγκάρια της Λουλούς» του Παναγιώτη Φαφούτη

Ήθελε να γίνει Σαν Ρέμο, έγινε «το αγαπημένο μου της ΕΡΤ»

Δείγμα του άκρατου διχασμού που έχει ενσκήψει ως επιδημία στην κρατική τηλεόραση τους τελευταίους μήνες, είναι και ο τρόπος που αντιμετωπίζουν το ελληνικό τραγούδι. Ο στόχος που θέλει την ΕΡΤ να γίνεται ανταγωνιστική (σύμφωνα πάντα με δηλώσεις του προέδρου της Χρήστου Παναγόπουλου) φαίνεται πως έχει μπερδέψει τόσο τους συντελεστές του προγράμματος, όσο και τους υπεύθυνους μάρκετινγκ.

Έτσι ενώ από τη μία πλευρά παρουσιάζουν την Έλενα Παπαρίζου ως το πρόσωπο της σύγχρονης Ελλάδας (με τη σύμφωνη γνώμη μάλιστα του ΕΟΤ), παράλληλα επιδιώκουν να στηρίξουν και την άλλη πλευρά (με εκπομπές όπως αυτές του Σπύρου Παπαδόπουλου), ενώ τελευταίο «κρούσμα» είναι το 34ο Φεστιβάλ Τραγουδιού, του θεσμού που η ΕΡΤ επανέφερε στη δημοσιότητα, φιλοδοξώντας να του δώσει νέα πνοή και φρεσκάδα.

Η αλήθεια είναι πως οι κινήσεις της ΕΡΤ με το Φεστιβάλ αποδεικνύουν ότι η πάλη ποτέ γηρασμένη και αποστεωμένη κρατική τηλεόραση είναι σε θέση να κάνει «μόδα» ένα δικό της «προϊόν» και να βρει απήχηση στους νέους.

Όμως το ερώτημα είναι ποια προϊόντα επιλέγει η ΕΡΤ να κάνει «μόδα» και ποιο ακριβώς στίγμα φιλοδοξεί να δώσει στους νέους. Αν, για παράδειγμα, η ΕΡΤ έδινε βάρος σε εκπομπές όπως αυτές του Στέλιου Κούλογλου (που σε σύγκριση με τη προβολή που τους γίνεται, έχουν δυσανάλογα μεγάλη απήχηση στους νέους) ή αν η ΕΡΤ επένδυε

Φεστιβάλ τραγουδιού Θεσσαλονίκης

στην εναλλακτική ενημέρωση (αντί να ολισθαίνει σταδιακά σε σημάδια προηγάνδας, που μας ξυπνούν μέρες δεκαετίας '80), θα φαινόταν πως υπάρχει τουλάχιστον μια συγκεκριμένη στρατηγική από τους ιθύνοντες

Σε ό,τι αφορά συγκεκριμένα στο Φεστιβάλ Τραγουδιού, η ΕΡΤ μοιάζει να παγίδευσε τους περισσότερους από τους εκπροσώπους του λεγόμενου «έντεχνου» ή «ποιοτικού» ελληνικού τραγουδιού. Σε μια εποχή που οι ήδη υπάρχοντες καλλιτέχνες και δημιουργοί της ελληνικής μουσικής, χρειάζονται συμμάχους για να επιβιώσουν στα φώτα της δημοσιότητας και για να συνεχίσουν να βγάζουν απρόσκοπτα δίσκους (αφού οι δισκογραφικές εταιρείες δείχνουν ανίκανες να τους υποστηρίξουν), η ΕΡΤ δίνει την ψευδαίσθηση σε δεκάδες νέους που συμμετείχαν στη διαδικασία του Φεστιβάλ, ότι πρόκειται να αποτελέσουν τη νέα γενιά της καλής ελληνικής μουσικής.

Έτσι ξαναζωντανεύει από τις στάχτες του το Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού, το οποίο πριν σχεδόν μισό αιώνα είχε ξεκινήσει στα πρότυπα του αντίστοιχου ιταλικού φεστιβάλ του Σαν Ρέμο. Δυστυχώς η προσπάθεια μοιάζει περισσότερο να θέλει να χαρίσει έναν ακόμα θεσμό στη Θεσσαλονίκη (αφού δεν έχουν δρόμους, ασ έχουν τουλάχιστον ένα δεύτερο θνησιγενές φεστιβάλ μετά από αυτό του κινηματογράφου...) και λιγότερο να επιδιώκει να στηρίξει το καλό ελληνικό τραγούδι.

Ακόμα κι αν προκύψουν νέα παιδιά με ταλέντο από αυτή τη διαδικασία (αν και επιτρέψτε μας να αμφιβάλου-

με ακούγοντας τα εξαιρετικά εσωστρεφή και με ελάχιστη φαντασία τραγούδια που προκρίθηκαν στον τελικό), που ακριβώς θα «διοχετευτούν»; Πόσους δίσκους έχουν ελπίδα να κυκλοφορήσουν και μετά από πόσα χρόνια θα γίνουν «ονόματα»; Ή μήπως θα αποτελέσουν το άλλοθι και την ποιοτική απάντηση σε διαγωνισμούς τύπου «Φέιμ στόρι»;

Στο Σαν Ρέμο οι Ιταλοί δεν τρέφουν ψευδαισθήσεις. Μιλούν ευθέως για τη δική τους ποπ, η οποία δε βγαίνει πια στο εξωτερικό με κανένα τρόπο. Εμείς —που έχουμε την τύχη να διατηρούμε μια αξιοζήλευτη σύγχρονη μουσική παραγωγή σε σύγκριση με την υπόλοιπη Ευρώπη— γιατί κρυβόμαστε και παλεύουμε να ισορροπήσουμε ανάμεσα στο ποπ, το έντεχνο, το λαϊκό και στις δήθεν δυνατότερες διεθνούς «καριέρας» της μουσικής μας;

Α.ΤΣ.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ξαφνικά οι νέτες
ανθίζουν στο
χαρτί!

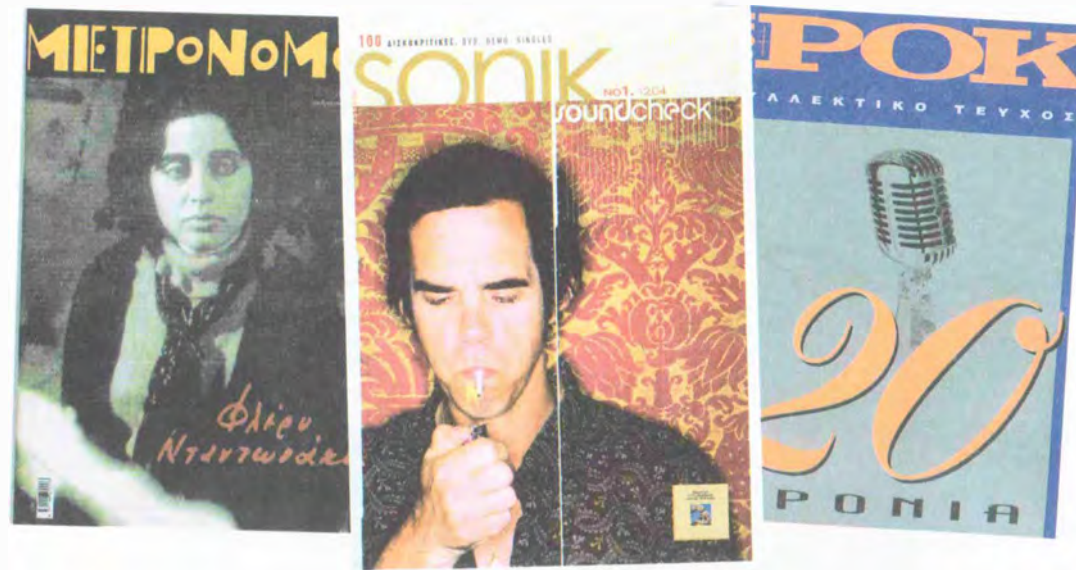
Θα έχετε ακούσει πολλές φορές για τις υπερβολές του Τύπου στην Ελλάδα. Για την υπερπληθώρα των εντύπων, για τις αθλητικές εφημερίδες που είναι περισσότερες στην Αθήνα απ' ό,τι σε όλη την Ιταλία και για τις καθημερινές περιφερειακές εφημερίδες που αριθμητικά φαίνεται να αναλογούν σε μόλις μερικές εκατοντάδες αναγνώστων, αλλά και σε έντυπα που κανείς δεν ξέρει πού απευθύνονται και πώς επιβιώνουν.

Υπάρχουν, όμως, και τομείς που χαίρεσαι να βλέπεις να ανθίζουν γύρω τους περιοδικά, βιβλία και άλλες εκδόσεις. Όπως η μουσική, που μπορεί να καμαρώνει για τη δραστηριότητα στο χώρο των περιοδικών, η οποία συμπληρώνει την πολυφωνική ηλεκτρονική ενημέρωση γύρω από τη μουσική επικαιρότητα...

Το κατά τη γνώμη μας «φαινόμενο» του ελληνικού μουσικού Τύπου είναι το μηνιαίο «Jazz & τζαζ». Βρίσκεται ήδη στην τρίτη δεκαετία και καταφέρνει να εξαντλείται σε πολλές ελληνικές πόλεις, έστω κι ασχολείται με ένα χώρο που δεν ακουμπάει πουθενά στην ελληνική μουσική παράδοση. Έτσι τουλάχιστον πιστεύουν οι περισσότεροι... Έχει, όμως, κατορθώσει να ουπεριώσει γύρω του όλο το κοινό που ακούει, γράφει ή είναι εραστής της τζαζ και —το σημαντικότερο—

τους έχει πείσει ότι υπάρχουν πολλές πλευρές της ελληνικής μουσικής που μπορούν να έρθουν σε διάλογο με την «κλασική» τζαζ. Το «Jazz & τζαζ» την περίοδο αυτή ανανεώνεται ριζικά με στόχο να κάνει μια ακόμα νέα αρχή και πάντα με τη συνοδεία ενός ουνήθως συλλεκτικού CD που ταυτίζεται συχνά με το κεντρικό αφιέρωμα του κάθε τεύχους...

Στην τρίτη δεκαετία του και το μηνιαίο «Ποπ & Ροκ», που απ' ό,τι φαίνεται στην προσπάθειά του να μη γεράσει και να αφομοιώσει τις νέες τάσεις, και αφού δοκίμασε διαδοχικές αλλαγές προσώπων, φαίνεται πως απογοήτευσε τους φανατικούς του φίλους και έχασε την ταυτότητα που όλοι γνωρίζαμε.

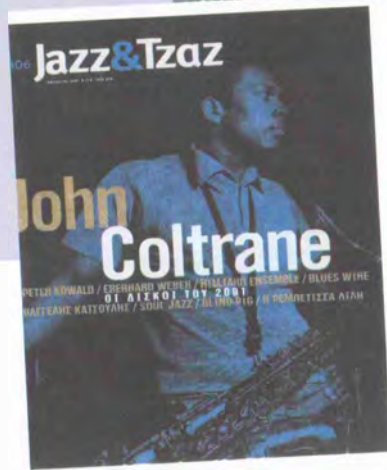
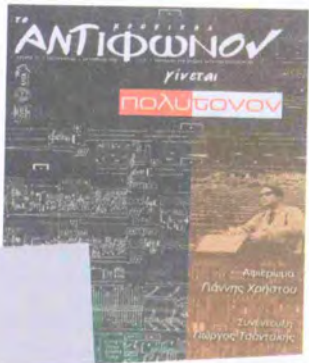
Πολλοί από αυτούς «μετακόμισαν» στο επίσης μηνιαίο «Sonic», το οποίο πλησιάζει κοντά στα πρώτα του γενέθλια. Έχει μια σαφώς πιο φρέσκια όψη για τα μουσικά δρώμενα, υποστηρίζεται από την ομάδα του δοκιμασμένου δικτυακού «ανοροίis» και έχει επεκταθεί πολύ δυναμικά και στο χώρο της υποστήριξης εκδόσεων και διανομολογικών κυκλοφοριών.

Όταν το μηνιαίο «Δίφωνο» (εκδόσεις «Μουσικοεκδοτική») κυκλοφόρησε με νέα διεύθυνση υπό τον Μιχάλη Κουμπιό, στέλεχος διοικητικής εταιρείας που στηρίζει παραδοσιακά το «έντεχνο» ελληνικό τραγούδι του έδινε λίγους μήνες ζωής. «Μα πού πάει με τη Σαβίνα, τη Μαριώ και το Λουδοβίκο στα εξώφυλλά του; Ακόμα κι ο χώρος της ποιητικής μουσικής έχει τους δικούς του κι αυτούς πρέπει να υποστηρίξει...», ήταν το επιχειρήμα του. Το «Δίφωνο» όμως άντεξε, όχι χωρίς κραδασμούς ή διαφωνίες, αλλά παραμένει σταθερά στις επάλξεις, κατορθώνοντας να επιβιώσει ακόμα και από την έκδοση ανταγωνιστικών περιοδικών που τελικά σταμάτησαν να κυ-

κλοφορούν («Μελωδία», «Echo & artis» κ.ά.). Έστω κι αν κάποιες φορές το παρακάνει αρνούμενο να δει ότι και η «ποιοτική» πλευρά του καλού ελληνικού τραγουδιού έχει συχνά συμπεριφορές που μοιάζουν σε αυτές της άλλης, της «εμπειρικής» πλευράς.

Αυτές τις παραχωρήσεις βλέπουν στον τριμηνιαίο «Μετρονόμο» (εκδότης: Θανάσης Σουλιάβος) και επιμένουν με κι αυτό στην καλή πλευρά του ελληνικού τραγουδιού, όμως αποφεύγουν τους πειρασμούς των CD, αλλά και των εμπορικών συνεντεύξεων, έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να έχει κάτι από το άρωμα των περιοδικών παλιότερων χρόνων

Αν το «Δίφωνο» και το «Jazz & τζαζ» ασχολούνται με μια τρόπον τινά εκλαϊκευμένη παρουσίαση των δύσκολων εμπορικών πλευρών της μουσικής, σε ένα πιο ακαδημαϊκό πλαίσιο επιμένουν περιοδικά όπως η «Μουσικολογία» (περιοδική έκδοση ομάδας μουσικολόγων που συμπληρώνει φέτος 20 χρόνια ζωής), η «Πολυφωνία» (εξαμηνιαία έκδοση που κυκλοφορεί από το 2002) και η «Μουσικός λόγος» (εξαμηνιαία έκδοση του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου). Και τα τρία αυτά έντυπα, όπως όλα τα περιοδικά που φιλοξενούν επιστημονικές δημοσιεύσεις, δεν έχουν την περιοδικότητα των προηγούμενων περιοδικών, όμως είναι

θέτες σύγχρονης μουσικής, καταγράφει τις δραστηριότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, θυμίζει στιγμές και πρόσωπα της ελληνικής μουσικής που ίσως έχουμε ξεχάσει, ενώ σχολιάζει ζητήματα της -έτσι κι αλλιώς- προβληματικής- ελληνικής μουσικής εκπαίδευσης.

Ο πιο νέος σύντροφος στην παρέα των ελληνικών μουσικών περιοδικών είναι η μηνιαία «Οκτάβα». Φιλοδοξεί, αν καταλάβουμε καλά από τη διαφημιστική καμπάνια να κερδίσει ένα μέρος από το κοινό του «Δίφωνου», διατηρώντας ένα πιο σοβαρό προφίλ, χωρίς να αρνείται τις κυκλοφορίες CD.

Στα περιοδικά της μουσικής δεν μπορούμε να μην κατατάξουμε και το μηνιαίο «Ήχος Εικόνα». Το περιοδικό των Τεχνικών Εκδόσεων, μπορεί φαινομενικά ή λόγω τίτλου να ασχολείται κυρίως με τεχνικά θέματα γύρω από τους επαγγελματίες του χώρου ή τους τελειομανείς ακροατές και θεατές, όμως πολλές φορές οι δισκοκριτικές και οι συνεντεύξεις του αποτελούν σημείο αναφοράς.

Δύο ακόμα περιοδικά για το τέλος... Το μηνιαίο «Music Life» με ένα σφαλώς πιο νεανικό προφίλ και με ισορροπία ανάμεσα στην ελληνική και ξένη ποπ, αλλά και σε πιο δυνατά ονόματα όπως οι U2 που κοσμούν το τελευταίο του εξώφυλλο και η επίσης μηνιαία «Πίστα», πιστή κυρίως στο ελληνικό δημοτικό τραγούδι, καθώς και σε άλλες λαϊκές τάσεις του, αλλά και με βασικό κίνητρο την κυκλοφορία ακόμα και τεσσάρων CD μαζί με κάθε τεύχος.

- 👁 www.difoni.gr
- 👁 www.music.gr
- 👁 www.tonito.gr/~greekmusic/musilog
- 👁 www.musicology.gr
- 👁 www.polyphonia.gr
- 👁 www.jazzntzaz.gr
- 👁 www.hchos.gr
- 👁 www.eone.gr/portal/musirlife

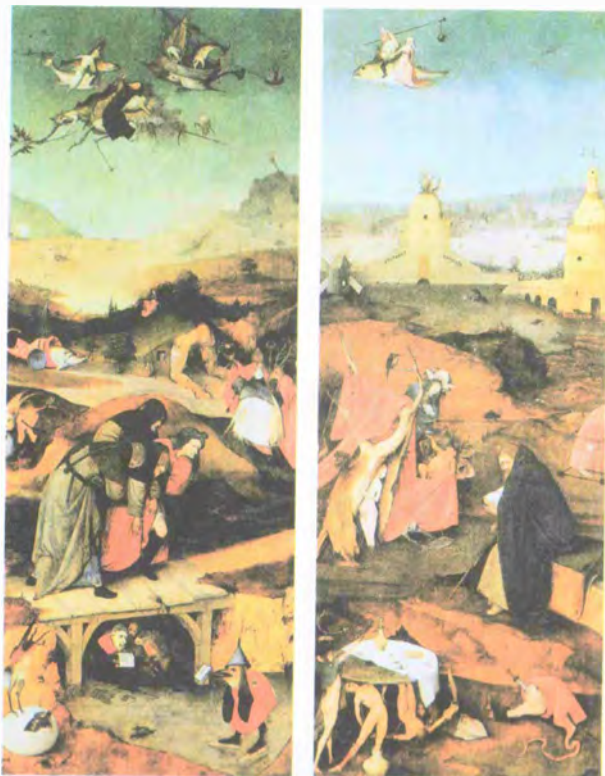
σημείο αναφοράς για τους σπουδαστές των πανεπιστημιακών τμημάτων μουσικών σπουδών, των καθηγητών και των ερευνητών της σύγχρονης μουσικής.

Έτσι, μαζί με τις ηλεκτρονικές εκδόσεις τους, που έχουν και αγγλική ενότητα, γίνονται ένα πολύ καλό σημείο διαλόγου της ακαδημαϊκής μουσικής κοινότητας, αλλά και των συνθετών της σύγχρονης μουσικής. Ανάμεσα στα ακαδημαϊκά άρθρα και στην εικόνογραφία που αφορά εξειδικευμένα το χώρο των μουσουργών κινείται το δίμηνιαίο περιοδικό «Αντίφωνον», που εκδίδεται τα τελευταία τρία χρόνια από την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών. Το περιοδικό που μετονομάστηκε πρόσφατα σε «Πολύτροπον», ώστε να μη συγχέεται το όνομά του με το «Δίφωνο», φιλοξενεί αφιερώματα σε Έλληνες συν-

www.idstudio.gr

Της Εύης Γκοισοπούλου

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΜΠΟΣ

Αριστερό φύλλο: Η πτήση και η πτώση του Αγίου Αντωνίου. Δεξιό φύλλο: Ο Άγιος Αντώνιος διαλογιζόμενος

Πέντε αιώνες κολλάσιμης νοητείας

Ιερώνυμος Μπος. Ένα επιβλητικό όνομα που προκαλεί το ενδιαφέρον σου και σε γοητεύει. Επιθυμείς να ειοχωρήσεις στον κόσμο του και να τον γνωρίσεις. Θα σε αυνεπάρει και θα σε αναγκάσει να τοποθετηθείς απέναντι ή μέσα σ' αυτόν. Γιατί ο μεγάλος αυτός δημιουργός έφτιαξε ένα σύμπαν από εικόνες πανίαχυρες, άτρωτες στη λήθη που συνδέθηκαν άρρηκτα με το όνομά του. Είναι πολύ συχνό το φαινόμενο εμείς οι ανυποψίαστοι να αναγνωρίζουμε ένα έργο τέχνης αλλά να μη θυμόμαστε τον καλλιτέχνη. Οι αντίθετες περιπτώσεις είναι ελάχιστες μέσα στους αιώνες. Ο Ιερώνυμος Μπος και οι πίνακές του ανήκουν σ' αυτές. Επίσης ανήκουν και σε εκείνες, τις ακόμα πιο σπάνιες, που μπορείς να

αναγνωρίσεις κι άλλα έργα του καλλιτέχνη ακόμα κι αν, αρχικά, έχεις έρθει σε επαφή μόνο με ένα. Η εξήγησή είναι προφανής. Η πρωτοτυπία του εικαστικού του κόσμου είναι απερίεστη και μη αντιγράψιμη. Άσκησε μεγάλη επιρροή σε σύγχρονους ή μεταγενέστερους από αυτόν ζωγράφους, αλλά τα έργα του παραμένουν πρωτότυπα και μοναδικά.

Ο Ιερώνυμος Μπος ως πρόσωπο είναι το ίδιο αινιγματικός με το έργο του. Ό,τι ξέρουμε συνοδεύεται από «ίσως», «πιθανότητα» και «μπορεί». Το βέβαιο είναι ότι υπήρξε και ότι δημιούργησε με αυτό το όνομα στα τέλη του 15ου με αρχές του 16ου αιώνα, στην πόλη Χερτόκενμπος (εξού και το όνομά του), το σημερινό Μπούλε Ντικ της Ολλανδίας. Δεν άφησε πίσω του τίποτα γραπτό και οι πηγές μας είναι σύντομες αναφορές στα δημοτικά αρχεία της πόλης του και στα λογιστικά βιβλία της Αδελφότητας της Παναγίας, μιας χριστιανικής οργάνωσης της οποίας θεωρείται μέλος. Στα αρχεία της υπάρχει μια σύντομη αναφορά στο θάνατό του, στις 9 Αυγούστου του 1516, και από αυτήν και μια προσωπογραφία του που ίσως φιλοτεκνήθηκε λίγο πριν το θάνατό του, τοποθετείται η γέννησή του στα 1450.

Από άλλο αρχείο μαθαίνουμε ότι ο Φίλιππος ο Φραϊός, δούκας της Βουργουνδίας, παρήγγειλε ένα τρίπτυχο στον «Ιερώνυμο φαν Άκεν, τον επονομαζόμενο Μπος». Έτσι συμπεραίνουμε ότι ήταν μέλος της οικογένειας των Φαν Άκεν οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στο Χερτόκενμπος στα τέλη του 14ου αιώνα και πιθανότατα προέρχονταν από τη Γερμανική πόλη Άσεν. Πρόκειται για οικογένεια ζωγράφων. Μάλλον ο Μπος μαθήτευσε δίπλα στον πατέρα του.

Μεσαίο φύλλο: Ο κήπος των επιγείων απολαύσεων

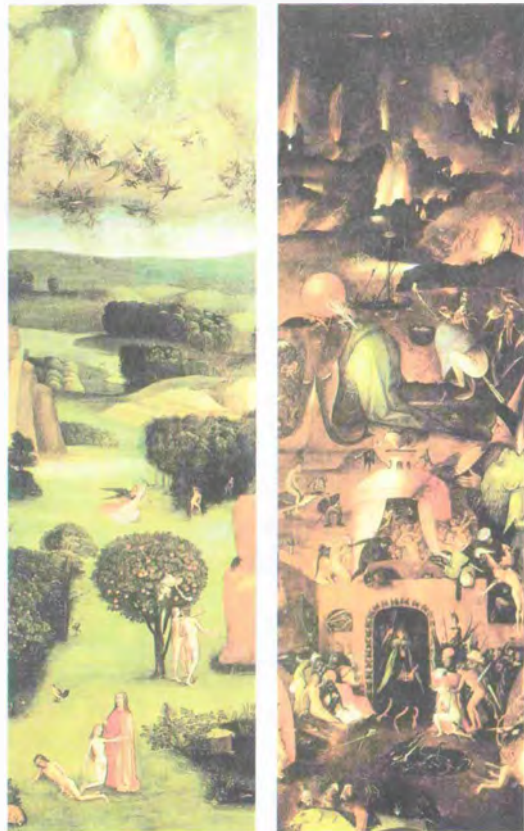
Το Χερτόκενμπος ανήκε στην επικράτεια του δούκα της Βουργουνδίας και ήταν μια πλούσια εμπορική πόλη, γνωστή για την κατασκευή καμπαζών και μουσικών οργάνων. Το θρησκευτικό στοιχείο ήταν πολύ έντονο και καθόριζε την κοινωνική ζωή των πολιτών της σε υψηλό βαθμό. Οι περισσότεροι κάτοικοι ανήκαν σε κάποιο από τα πολλά θρησκευτικά ιδρύματά της (καμία άλλη πόλη των Κάτω Χωρών δεν είχε τόσο εκείνη την εποχή) που βρίσκονταν σε διαρκή ανταγωνισμό μεταξύ τους. Η διαφθορά του κλήρου και του ανώτερου ιερατείου επικρίνεται έντονα στο έργο του Μπος και άλλων ζωγράφων της εποχής.

Ζει, λοιπόν, σε μια πλούσια πόλη, η οποία διαπνέεται από έντονο θρησκευτικό στοιχείο αλλά και από τις λαϊκές δοξασίες και προλήψεις του Μεσαίωνα που βρίσκεται στο τέλος του. Όλα αυτά τα στοιχεία συνυπάρχουν στους πίνακές του τα θέματα των οποίων είναι κυρίως παρμένο από τη βίβλο. Όμως, οι θρησκευτικές σκηνές που αναστασιάζονται βρίθουν από αλλόκοτα πλάσμα-

τα, δαιμονικές μορφές και αποκρουστικά, ανθρωπόμορφα ή ανύπαρκτα ζώα που συνθέτουν, μαζί με τους αγίους και τους ανθρώπους, το μοναδικό, σουρεαλιστικό σύμπαν του Μπος.

Πολλές οι ερμηνείες του έργου του στο σύνολό του και αντιφατικές μεταξύ τους. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι μέσω της τέχνης του προωθούσε τον αποκρυφισμό και τη μαγεία. Άλλοι ότι ήταν μέλος αίρεσης και απεικόνιζε τα σεξουαλικά όργια στα οποία επιδίονταν τα μέλη της. Γίνονται και προσπάθειες να ερμηνευτεί η ζωγραφική του με σημερινούς ψυχαναλυτικούς όρους ή λέγεται ότι ζωγράφιζε υπό την επήρεια παραισθησιογόνων. Τίποτα από αυτά δεν τεκμηριώνεται.

Αριστερό φύλλο του τρίπτυχου «Η Τελική Κρίση»
Δεξιό φύλλο του τρίπτυχου «Η Τελική Κρίση»

Το πιθανότερο είναι ότι ο Μπος ήταν βαθιά θρησκευόμενος άνθρωπος που πέρα από τη διδασκαλία της εκκλησίας, αποτύπωσε σε εικόνες τη γλώσσα και τη λαογραφία του καιρού του. Το έργο του βρήκε από συμβολισμούς που εντοπίζονται στις λαϊκές παραδόσεις και δοξασίες του Μεσαίωνα. Δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να μεταφέρει τους προβληματισμούς, τους φόβους και τις προσδοκίες της κοινωνίας του. Με τις εξαιρετικά πρωτότυπες εικαστικές συνθέσεις του, ζωντάνευε τα θρησκευτικά ιδεώδη και τις κοινωνικές αξίες που επικρατούσαν τότε.

Όμως, όποια κι αν ήταν τα κίνητρό του και οι αφητηρίες του, το βέβαιο είναι ότι η τέχνη του μας γοητεύει και μας υποβάλλει 500 χρόνια μετά και έχει ιδιαίτερη σήκηση στους νέους γιατί εξάπτει την φαντασία. Το αινιγματικό στοιχείο της ζωγραφικής του, η ζωντάνια των σκηνών, τα πλάσματά του που μοιάζουν με σύγχρονα δημιουργήματα της τέχνης των κόμικς κάνουν έναν τόσο παλιό, κλασικό ζωγράφο να «μιλάει» κατευθείαν στην ψυχή μας και να μας «κλείνει το μάτι» συνωμοτικά, προκαλώντας μας συνέχεια να ανακαλύψουμε κάτι παραπάνω. Να παρουσιάσουμε. Να εμπνεύσουμε ότι «τα πράγματα δεν είναι πάντα όπως φαίνονται». ». Κι ότι ανθρωπόμορφα ζώα με σάρκα και οστά, χωρίς την γοητεία των δικών του ζωγραφιστών, θα μας περιστοιχίζουν εις τους αιώνες των αιώνων.

Ενδεικτικές πηγές

Bosch, Walter Bosing, Taschen 2004
Hieronymous Bosch, his picturewriting deciphered, Ρότερνταμ 1979

- www.boschuniverse.org
- www.artcyclopedia.com/artists/bosch_hieronymus.html

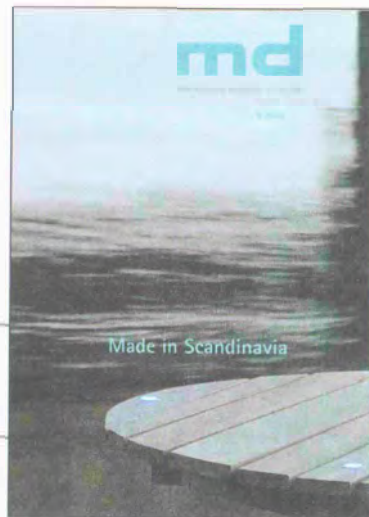

**Από Δευτέρα έως και Τετάρτη
θα πληρώνω το εισιτήριο
μόνο € 5.50
YES MASTER!**

**Η μεγαλύτερη και καλύτερη εμπειρία
www.stercinemas.gr**

- STER ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ:** Εμπορικό Κέντρο Μακεδονία, Τομπάζη 15, 55 535 Πυλαία, Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 469 300
- STER ΙΛΙΟΝ:** Εμπορικό Κέντρο Escape, Λ. Δημοκρατίας 67Α, 13 122 Ίλιον, Αθήνα, Τ: 210 237 1000
- STER VESO MARE:** Εμπορικό Κέντρο Veso Mare, Ακτή Δυμαίων 17, 26 222 Πάτρα, Τ: 2610 365 500
- STER THESSALIA:** Εμπορικό Κέντρο Θεσσαλία, 3ο χλμ. Ε. Ο. Λαρίσης-Κοζάνης, 41 500 Λάρισα, Τ: 2410 560 000
- STER ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ:** Λ. Αχαρνών 373-375, 11 143 Αγ. Ελευθέριος, Αθήνα, Τ: 210 237 1000
- STER CITY GATE:** Εμπορικό Κέντρο City Gate, Γκιωνισίων & Κωλέττη, 54 627 Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 469 300

disegmare - idee immagini

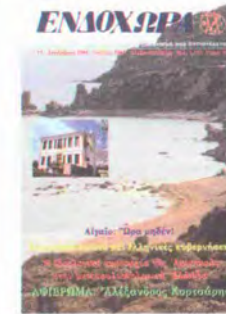
Τεύχος 29 / 2004

Η περιοδική αυτή έκδοση είναι μία εξαμηνιαία παρουσίαση ιδεών και προτάσεων πάνω στο σχεδιασμό και την ανάλυση του περιβάλλοντος χώρου και της αρχιτεκτονικής, από το τμήμα RADAAR (Rilievo, analisi disegno dell' ambiente e dell' architettura) του πανεπιστημίου «La Sapienza» της Ρώμης.

Είναι γεγονός ότι δεν απευθύνεται στο ευρύ αναγνωστικό και φιλότεχνο κοινό, αλλά αφορά κυρίως όσους ειδικεύονται στο σχεδιασμό και την ανάλυση της φόρμας, σπουδαστές, επιστήμονες και επαγγελματίες, με την παρουσίαση θεμάτων πάνω στην αισθητική θεωρία, την ιστορία και την τεχνολογική μεθοδολογία της σχεδίασης.

Στο παρόν τεύχος ξεχωρίζουν θέματα όπως η σχεδιαστική ανάλυση του Palazzo della Signoria στην Φλωρεντία και η χρήση σύγχρονων ψηφιακών σχεδιαστικών μέσων και μεθόδων στην αποκατάσταση μνημείων όπως των νηογραφιών της Scala Santa στο Βατικανό και του Palazzo Reale στο Μιλάνο.

Ξ. Π.

ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΣ τ. 18, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2005, τιμή: 3 ευρώ

ΕΝΔΟΧΩΡΑ τ. 92, Δεκέμβριος 2004 - Ιούλιος 2005, τιμή: 4 ευρώ

ΩΣ3 τ. 47, Σεπτέμβριος 2005, τιμή: 0 ευρώ

Τριμηνιαίο μουσικό περιοδικό, όπως φαίνεται και από το όνομά του, που ξεκινά από την Αθήνα και φτάνει σε όλη την Ελλάδα. Μουσική παλιότερη και σύγχρονη, σφιερώματα, συνεντεύξεις, προτάσεις για CD και για βιβλία. Στο τρέχον τεύχος —μεταξύ άλλων— αφιέρωμα στον ατικουργό Γιώργο Φωτίδα, συνέντευξη του Νίκου Ξυδάκη, αναδρομή στην ιστορία του Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού και ένα ένθετο με εξώφυλλα και αναμνήσεις από τη διακογραφία του Μάνου Χατζιδάκι.

Το περιοδικό ΕΝΔΟΧΩΡΑ μήκε στον 18ο χρόνο κυκλοφορίας του και συνεχίζει δυναμικά την πορεία του, ξεπερνώντας κάποια εκδοτικά προβλήματα που αντιμετώπιζε τον τελευταίο καιρό. Με έδρα την Αλεξανδρούπολη έχει σαν βασικό του άξονα την Θράκη. Στην ύλη του ωστόσο, περιλαμβάνονται και πολλά θέματα μη τοπικού χαρακτήρα, καθώς και αφιερώματα σε λογοτέχνες, ποιητές κ.ά. Στο τεύχος που κυκλοφορεί, θέματα για τον Ελληνισμό του Πόντου, για την πολιτιστική κληρονομιά της Θράκης, οδοιπορικό στην Καβάλα, αφιέρωμα στον λογοτέχνη Αλέξανδρο Κορταάρη. Μπορείτε να το βρείτε σε κεντρικά βιβλιοπωλεία των περισσότερων πόλεων της Ελλάδας.

Μηνιαίο περιοδικό πολιτισμού που διανέμεται δωρεάν και αφορά κάθε μορφή τέχνης. Επίκαιρες σελίδες για τον κινηματογράφο, το θέατρο, τα εικαστικά, τη μουσική, το βιβλίο, αλλά και μικρά αφιερώματα και προτάσεις για έξοδο. Στο τεύχος Σεπτεμβρίου θα βρείτε όλα τα νέα για τις καινούριες ταινίες του χειμώνα, συνέντευξη του θάνου Μικρούτσιου με αφορμή τον «Σταυρό του Νότου», αφιέρωμα στον ακιταογράφο Παναγιώτη Μαραγκό, αποστολή στο Άμστερνταμ και ατζέντα με επιλογές για όλο το μήνα.

Θέατρο

Επιμέλεια: Έλενα Αλεξανδράκη

ΑΘΗΝΑ

«Δυσαρμονίες» της Τζούς Κάρολ Όουτς, σκην. Νίκος Χατζόπουλος

Η Τζούς Κάρολ Όουτς (Joyce Carol Oates), γράφει τις «Δυσαρμονίες», ένα θεατρικό έργο σε μαρφή συνέντευξης. Με την Υβόννη Μολτέζου και τον Κώστα Τριανταφυλλόπουλο.

Θέατρο «Πόρτα», έως 23 Οκτωβρίου, Δευτέρα - Κυριακή 21:00. Τηλέφωνο: 210 7711333

ΚΑΒΑΛΑ

«Σολομώντεια λύση», σκην. Γλυκερία Καλαϊτζή

Παιδική παράσταση βασισμένη στο μύθο του «κύκλου με την κιμωλία».

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας, Διάρκεια έως 15 Δεκεμβρίου. Κάθε Κυριακή, 19:00

Κινηματογράφος

ΠΑΤΡΑ

'Α κύκλος - Πάθη ψυχής

«The woodsman» της Νικόλ Κασέλ

Ένας πρώην φυλακισμένος για παιδεραστία προσπαθεί να επανενταχθεί παλεύοντας με την κοινωνία και τον εαυτό του.

Τετάρτη, 19 Οκτωβρίου. 20:30 & 22:30

«Κύμα οργής» του Ντέιβιντ Γκόρντον Γκρν

Ατμοσφαιρικό θρίλερ μέσα από ένα άγριο ανθρωποκνηνητό και ένα βίαιο οδοιπορικό στη ζούγκλα του αμερικάνικου Νότου.

Τετάρτη, 26 Οκτωβρίου. 20:15 & 22:30

ράδιο 1 ένα 89.4 fm

ΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

«Old Boy» του Τσαν-Γουκ Παρκ

Μια σκοτεινή και κλειστοφοβική ταινία γύρω από την ιστορία μιας εκδίκησης από έναν Κορεάτη σκνοθέτη, βραβευμένη στις Κάννες.

Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου. 20:00 & 22:30

Μουσική

ΑΘΗΝΑ

«Λούλου», του Άλμπαν Μπεργκ (όπερα)

Μια μοιραία γυναίκα πετυχαίνει την κοινωνική άνοδο και οδηγείται πάλι στην πτώση και στο θάνατο.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών - αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη, 19, 21, 23, 25 Οκτωβρίου, 20:30

Τιμές εισιτηρίων: 14 (φοιτητικά), 26, 45, 65, 90 ευρώ

Στήβεν Κοβάσεβιτς, ρεσιτάλ πιάνου

Ο Στήβεν Κοβάσεβιτς (Stephen Kovacevich) που χαρακτηρίζεται από τις ριζοσπαστικές του ερμηνείες, θα ερμηνεύσει έργα των Μπεργκ (Berg), Μπετόβεν (Beethoven) και Σούμπερτ (Schubert).

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών - αίθουσα φίλων της μουσικής, Σάββατο 22 Οκτωβρίου, 20:30

Τιμές εισιτηρίων: 8 (φοιτητικά), 14, 26, 36, 52 ευρώ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Γιάννης Παπαϊωάννου, ο συνθέτης, ο δάσκαλος. Αναζήτηση και πρωτοπορία» (έκθεση)

Ένα ολοκληρωμένο αφιέρωμα σε έναν από τους σημαντικότερους Έλληνες συνθέτες του 20ου αι.

Τελλόγγλειο Ίδρυμα του Α.Π.Θ. Διάρκεια έκθεσης έως 7 Νοεμβρίου 2005. Είσοδος: 3 ευρώ & 1,5 ευρώ (φοιτητικό)

Τηλέφωνο: 2310 991610

ράδιο 1 ένα 89.4 fm

ΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Εικαστικά

ΑΘΗΝΑ

«Όψεις της αλήθειας», έκθεση ζωγραφικής του Σάββα Γεωργιάδη

Η τελευταία ζωγραφική δουλειά του Σάββα Γεωργιάδη παρουσιάζεται στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών.

Αίθουσα Τέχνης Αθηνών. Διάρκεια έως 19 Νοεμβρίου. Πληροφορίες: 210 7213938

Γκέρχαρντ Ρίχτερ & Α.Ρ. Πενκ (εκθέσεις ζωγραφικής)

Το Μουσείο Φρυαίρα εγκαινίασε δύο εκθέσεις ζωγραφικής των Γκέρχαρντ Ρίχτερ (Gerhard Richter) και Α.

Ρ. Πενκ (A. R. Penck).

Μουσείο Φρυαίρα. Διάρκεια έως 4 Δεκεμβρίου. Πληροφορίες: 210 3234678

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Skateboard Art Crimes

Μια πρωτότυπη έκθεση ζωγραφικής και εικαστικών παρεμβάσεων πάνω σε σανίδες του σκέιτμπορντ, με τη συμμετοχή σημαντικών καλλιτεχνών.

Γκαλερί Κ.Χ. Διάρκεια έως 29 Οκτωβρίου Πληροφορίες: 2310 282833

Οκτωβρίου, 13:00

Στις 5 Νοεμβρίου ο Αντώνης Φωσιτέρης, βραβευμένος με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης 2004 και με το βραβείο του περιοδικού «ΔΙΑΒΑΣΩ», έχει μεταφράσει πολλούς ξένους λογοτέχνες. «Πολυέδρο», Σάββατο 5 Νοεμβρίου, 13:00

Παράλληλες εκδηλώσεις

Στις 4 Νοεμβρίου θα παρουσιαστεί η Ιστορία της ελληνικής λογοτεχνίας του ιστορικού και κριτικού λογοτεχνίας Αλέξανδρου Αργυρίου.

«Πολυέδρο», 4 Νοεμβρίου, 20:45

Ακόμα...

ΑΘΗΝΑ

«Ο ποιητής και ο πολίτης Γιάννης Ρίτσος» (έκθεση)

Στην έκθεση περιλαμβάνονται χειρόγραφα, φωτογραφικό υλικό, προσωπικά αντικείμενα κ.ά.

Μουσείο Μπενάκη - Κτήριο οδού Πειραιώς. Διάρκεια έως 30 Οκτωβρίου.

Πληροφορίες: 210 3622096

«Λουίς Μπαράγαν, φως, νερό και χρώμα στην αρχιτεκτονική» (έκθεση)

Έκθεση του έργου του Μεξικάνου αρχιτέκτονα Luis Barragan.

Μουσείο Μπενάκη - Κτήριο οδού Πειραιώς. Διάρκεια έως 6 Νοεμβρίου

Γιώργος Βεντούρης (έκθεση φωτογραφίας)

Έκθεση φωτογραφίας του φωτορεπόρτερ Γιώργου Βεντούρη με θέμα τη σκληρή ζωή των ταμπάκων.

Γαλλικό Ινστιτούτο (Σίνα 31) από 29 Σεπτεμβρίου

Σεμινάρια Τέχνης και Πολιτισμού

Η εταιρεία για την προώθηση των τεχνών και του πολιτισμού ΘΟΑΣ και το περιοδικό highlights διοργανώνουν σεμινάρια τέχνης και πολιτισμού.

Έναρξη: Οκτώβριος. Πληροφορίες: 210 3821222

ΧΙΟΣ

«Χειμώνες Πολιτισμού στη Χίο».

Πρόγραμμα διαλέξεων:

«Η Προκυμιά της Χίου», από τον Βασίλη Αγιαννίδη.

Τετάρτη 19/10, 20:00

«Προσέγγιση στον ψευδοσκορπιό του σπηλαίου Συκιάς Λιθίου».

Παρασκευή 21/10, 20:30

«Χρονολόγιο Χίου». Παρουσίαση των σημαντικότερων γεγονότων που έλαβαν χώρα στη Χίο από το 1912 έως το 1930 (Γιάννης Μακρινιάκης).

Σάββατο 22/10, 20:30

ράδιο 1 ένα 89.4 fm

ΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΣΚΑΪ
100.3 FM

ράδιο 1 ένα 89.4 fm

ΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΣΚΑΪ
100.3 FM

Vodafone 50% επιπλέον χρόνος

Η Vodafone -πρωτοπορώντας στην ελληνική αγορά- ήταν η πρώτη εταιρία κινητής επικοινωνίας που προσέφερε στους συνδρομητές της ακόμα έναν τρόπο να κάνουν την επικοινωνία τους ευκολότερη και οικονομικότερη! Τα Οικογενειακά Προγράμματα Vodafone, έδωσαν τη δυνατότητα σε όλους τους συνδρομητές της εταιρίας, παλιούς και νέους, να οργανώνουν καλύτερα τον οικογενειακό τους προϋπολογισμό και να εξοικονομούν χρήματα.

Τώρα η Vodafone κάνει ένα ακόμα βήμα λανσάροντας τα νέα Οικογενειακά Προγράμματα Vodafone 500 & 720 με ενδοοικογενειακές κλήσεις. Έτσι τα μέλη μιας οικογένειας μπορούν να έχουν 50% επιπλέον χρόνο ομιλίας για να επικοινωνούν μεταξύ τους περισσότερο από ποτέ.

Με τα νέα προγράμματα της Vodafone μια οικογένεια που έχει το Οικογενειακό Πρόγραμμα Vodafone 720 τώρα έχει τη δυνατότητα να μοιράζεται επιπλέον 360 λεπτά για τις ενδοοικογενειακές κλήσεις. Αντίστοιχα μια οικογένεια που έχει το Οικογενειακό Πρόγραμμα Vodafone 500 τώρα έχει τη δυνατότητα να μοιράζεται επιπλέον 250 λεπτά για να επικοινωνούν τα μέλη της μεταξύ τους.

Δύο «Καλάθια» της ΟΤΕnet για το Δικτυωθείτε II

Η ΟΤΕnet, στηρίζοντας την προσπάθεια της πολιτείας για τον εκσυγχρονισμό των ελληνικών επιχειρήσεων και τη βέλτιστη αξιοποίηση των υπηρεσιών και εφαρμογών του Internet, συμμετέχει ενεργά στο Β' κύκλο του προγράμματος «Δικτυωθείτε» προσφέροντας όλες τις υπηρεσίες που έχει ανάγκη μια επιχείρηση προκειμένου να εκμεταλλευτεί τις δυνατότητες που παρέχει η νέα ψηφιακή εποχή.

Το Πρόγραμμα «Δικτυωθείτε II» προβλέπει την επιδότηση δύο κατηγοριών (καλαθιών) υπηρεσιών με ποσοστό 40% των επιλέξιμων δαπανών και μέχρι του ποσού των ? 1.250.

Οι 24μηνες συνδέσεις της ΟΤΕnet για το πρόγραμμα ΔΙΚΤΥΩΘΕΙΤΕ ξεκινούν από ? 189 για το Dial Up και από ? 409 για το ADSL, πλέον ΦΠΑ.

Το έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό του τμήματος υποστήριξης πελατών (NEXT2B) της ΟΤΕnet βρίσκεται όλο το 24ωρο και τις 365 μέρες το χρόνου στη διάθεση των επιχειρήσεων, καλώντας στο 801 11 45555, προκειμένου να βοηθήσει και να επιλύσει τεχνικά προβλήματα.

Νέα πρωτοβουλία του ΟΠΕ για την ενίσχυση του κλάδου τροφίμων και ποτών

Ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου ΟΠΕ στοχεύοντας στη βελτίωση της θέσης των ελληνικών τροφίμων και ποτών στη διεθνή αγορά αναλαμβάνει μια νέα πρωτοβουλία σε στενή συνεργασία με τους κλαδι-

κούς συνδέσμους τροφίμων και ποτών. Η πρωτοβουλία αυτή αφορά στην υλοποίηση ολοκληρωμένων σχεδίων δράσης σε επιλεγμένες αγορές. Όχημα της πρωτοβουλίας αυτής θα αποτελέσει η ελληνική γαστρονομία.

Στο πλαίσιο αυτό, αναπτύσσονται μία σειρά από ενέργειες με σκοπό την εξοικείωση των κοινών του εξωτερικού σε μία νέα ελληνική γαστρονομική πρόταση η οποία θα αναδεικνύει τα βασικά ελληνικά προϊόντα, τη διάδοση της πρότασης αυτής στα δίκτυα διανομής και πώλησης, αλλά και τη συνολική αναβάθμιση της εικόνας των ελληνικών τροφίμων και ποτών στην αντίληψη όλων των εμπλεκόμενων στο κύκλωμα του τομέα.

Οι ενέργειες που έχουν σχεδιαστεί από τον ΟΠΕ αφορούν την έντονη παρουσία σε διεθνείς εκθέσεις, την προβολή μέσα από ειδικά έντυπα και εκδόσεις, και την άμεση προσέγγιση κρίσιμων κοινών-στόχων, όπως οι διανομείς, διαμορφωτές κοινής γνώμης κ.κ.

Με αφορμή τη νέα αυτή πρωτοβουλία ο ΟΠΕ διοργάνωσε το 1ο Συνέδριο Ελληνικής Βιομηχανίας Τροφίμων, Ποτών και Γαστρονομίας την Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου και το Σάββατο 1 Οκτωβρίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το οποίο αποτελεί το πρώτο βήμα στη συνολικότερη αυτή προσπάθεια του Οργανισμού.

Στο Συνέδριο συμμετείχαν εκπρόσωποι της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών, των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και του τομέα της εστίασης, καθώς και εκπρόσωποι φορέων και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου θα αναπτυχθεί από διακεκριμένους ομιλητές το ολοκληρωμένο πλαίσιο για την υλοποίηση της πρωτοβουλίας αυτής.

Τα STER CINEMAS έτρεξαν με 300

Η μεγαλύτερη αλυσίδα κινηματογράφων προσεγγίζει τους θεατές του μηχανοκίνητου αθλητισμού επισφραγίζοντας την συνεργασία τους με τον πρωταθλητή Ελλάδος Παναγιώτη Χατζητσοπάνη. Μετά το Ράλι ΔΕΘ, Ο Παναγιώτης Χατζητσοπάνης με την υποστήριξη των Ster Cinemas έτρεξε στο ράλι Αχαΐας στις 23-25 Σεπτεμβρίου και η μία ακόμα μεγάλη επιτυχία φαίνεται να τον φέρνει ξανά στην κορυφή.

Η συνεργασία αυτή πραγματοποιήθηκε μέσω του μάνατζερ, Κωνσταντίνου Ζιάννη, ο οποίος παρευρέθηκε στη συνάντηση που είχε ο Παναγιώτης Χατζητσοπάνης με τον Διευθύνοντα Σύμβουλο των Ster Cinemas, Ανδρέα Μαραμπό. «Και οι δύο πλευρές είναι σίγουρα ωφελήμενες. Οι γνωστοί πολυ-κινηματογράφοι βρίσκουν ένα επικοινωνιακό όχημα που είναι πάντα στη κορυφή, χάρη στις ικανότητες του πρωταθλητή Ελλάδος ράλι και το όφελος του Χατζητσοπάνη επικεντρώνεται στην συνεργασία με μια εταιρία, η οποία είναι πρωταθλητής στον ψυχαγωγικό τομέα», δήλωσε χαρακτηριστικά ο κ. Ζιάννης μετά την τελική συμφωνία. Από την πλευρά του ο πρωταθλητής Ελλάδος, Παναγιώτης Χατζητσοπάνης, εμφανίστηκε ιδιαίτερα ικανοποιημένος από την συγκεκριμένη συμφωνία, που σίγουρα θα του δώσει μεγαλύτερη ώθηση για την κατάκτηση του τίτλου και αυτή την χρονιά: «Η συμφωνία με μία τόσο μεγάλη εταιρία, όπως είναι τα Ster Cinemas, μόνο χαρά μπορεί να μας δώσει. Πλέον οι ευθύνες είναι μεγαλύτερες και φυσικά ο στόχος μας είναι να αποδείξουμε ότι μαζί μπορούμε να κάνουμε θαύματα».

Στο επόμενο τεύχος που θα κυκλοφορήσει στις 15 Νοεμβρίου...

Πολιτιστικός τουρισμός: Τι είναι αυτό;

- Πληροφορίες για το μεγάλο αφιέρωμα που ετοιμάζει το ΔΟΝΤΙ στο Money Show Πάτρας με ημερίδα, έκθεση φωτογραφίας και εντύπων.
- Συνεντεύξεις, άρθρα και αφιερώματα σε πολιτιστικούς φορείς που ξεπέρασαν τα ελληνικά σύνορα.

Δωρεάν το περιοδικό «Πολιτιστική Πρωτεύουσα»!

Δύο μήνες πριν την έναρξη των εκδηλώσεων στην Πάτρα του 2006, μια αυτοψία στο κατασκευαστικό κομμάτι της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας του 2006 που θα διαρκέσει ως το 2012!

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ
ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

MONEY SHOW 2005
ΠΑΤΡΑΣ

Να γνωριστούμε
καλύτερα!

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Η ενίσχυση
των διαπεριφερειακών συνεργασιών
στο Δυτικό Άξονα

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

Χορηγοί

ΤΟΠΙΚΗ
ΕΝΩΣΗ
ΔΗΜΩΝ &
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Χορηγός Courier

Χορηγός Οπτικοακουστικών

Χορηγοί Επικοινωνίας

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Σύμβουλος

19 και 20 Νοεμβρίου 2005 Ξενοδοχείο «ΑΣΤΗΡ», Πάτρα

ΘΕΣΜΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Ε.Π.Ε.

Μαϊζώνος 94 • Πάτρα • Τηλ.: 2610 240.720 • Fax: 2610 240.724
e-mail: info@moneyshowpatras.gr • http://www.moneyshowpatras.gr

ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕ ΤΟ Ι.Χ. ΣΑΣ

ΙΤΑΛΙΑ
από
€66
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ*

Στην έξοδο του χωριού στρίψτε αριστερά.
Κάντε δεξιά μετά το γεφυράκι.
Παρκάρετε ακριβώς απ' έξω.
Υπενθύμιση: Αφήστε χώρο για την πανακότα.

SUPERFAST®

Ο καλύτερος τρόπος να δείτε την Ιταλία είναι με το αυτοκίνητό σας. Και κανείς δε γνωρίζει την Ιταλία όπως η Superfast Ferries. Με καθημερινές αναχωρήσεις από Πάτρα και Ηγουμένισσα για Ανκόνα και Μπάρι, έχουμε τη δυνατότητα να σας προσφέρουμε πολλά ταξιδιωτικά πακέτα που περιλαμβάνουν εισιτήρια καθώς και διαμονή σε πολλές πόλεις της Ιταλίας, μαζί με ό,τι πληροφορίες χρειάζεστε για να κάνετε το ταξίδι σας αξέχαστο. Και, φυσικά, όσο βρίσκεστε εν πλω θα απολαύσετε όλα όσα μας έχουν κάνει γνωστούς σε όλη την Ευρώπη. Καλό ταξίδι.

**Η ημερήσια τιμή αναφέρεται σε 5ήμερο ταξίδι συνολικού κόστους € 329 κατ' άτομο και περιλαμβάνει τα εισιτήρια του πλοίου, του αυτοκινήτου και τη διαμονή στο ξενοδοχείο. Η εκδρομή εξοφλείται στο σύνολο του ποσού και όχι ανά ημέρα.*

Για περισσότερες πληροφορίες, ενημερωτικά φυλλάδια και κρατήσεις, επικοινωνήστε με τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα ή το γραφείο της Superfast Ferries: Πάτρα: 2610 622 500

www.superfast.com

**Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ
ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ**

A Premium Alliance Member